

Arrest

nr. 326 402 van 9 mei 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. HEYVAERT
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 29 juli 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juni 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 maart 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 april 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat P. HEYVAERT verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Azeri, afkomstig uit Tabriz. U bent Iraans staatsburger. U bent getrouwd met A. A. (...) (O.V. (...)) en samen hebben jullie een zoontje A'. (...).

Uw man kreeg problemen tijdens zijn legerdienst waardoor hij begon te twifelen aan de islam. Een vriend van hem M. (...) sprak hem aan dat zijn gedachten wel sterk op de ideeën van atheïsten lijken, waardoor hij informatie begon op te zoeken over atheïsme.

Uw man nam afstand van de islam en beschouwde zichzelf als atheïst. Uw man deelde ook filmpjes omtrent het atheïsme op Instagram.

Op 22.12.1397 (13.03.2019) sloot uw man zijn winkel vroeger zodat hij bij uw ouders een kraan kon repareren. U belde uw man huilend dat een paar agenten waren langs geweest op zoek naar hem. Ze hadden jullie huis doorzocht en namen een foto mee van uw man, zijn melikaart en zijn handgeschreven

notities. Ze vroegen aan u of uw man zich kon aanmelden bij hen. Uw man belde naar zijn vriend M. (...). Hij had een buitenverblijf buiten de stad Tabriz waar uw man kon verblijven.

Tien dagen later verliet uw man Iran met behulp van zijn vader. Hij diende een verzoek om internationale bescherming in op 05.04.2019. Op 9 september 2021 weigerde het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) uw man zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigde deze beslissing op 25 maart 2022.

Na zijn vertrek kwamen nogmaals agenten langs bij uw woning waarop ze opnieuw vroegen aan u of uw man zich kon melden bij hun. U bleef achter in Iran en wisselde tussen het huis van uw schoonvader en het huis van uw moeder. Toen uw moeder kwam te sterven kwamen alle familieleden samen op de begrafenis. Uw oudste broer vroeg zich af waar uw echtgenoot was aangezien dit toch een belangrijke gebeurtenis was voor uw familie. Er ontstond een discussie en uw jongste broer vertelde dat A. (...) politiek asiel heeft aangevraagd in België. Toen uw patronale ooms en hun zonen die bij de Iraanse overheid werkten dit hoorden drongen ze er op aan dat u zou scheiden van uw man. Een scheiding zou betekenen dat uw zoon naar de familie van uw man zou gaan. U kreeg één jaar de tijd om te scheiden. Voor het jaar uit was verliet u Iran en kwam u richting België met uw zoon om uw man te vervoegen. U diende een verzoek om internationale bescherming in op 26.08.2022. Enkele maanden eerder had uw man op 21 april 2022 zijn eerste volgend verzoek om internationale bescherming ingediend.

Bij terugkeer naar Iran vreest u dat uw familie uw echtgenoot en kind niet langer zullen accepteren en u onder druk zullen zetten om hen te verlaten.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u uw paspoorten van u en uw zoon, uw shenasneme, een psychologisch attest, de vluchtgegevens, uw vliegtickets en hotelreserveringen en informatie omtrent uw familieleden neer.

Na het persoonlijk onderhoud maakt u ook nog enkele opmerkingen bij de notities van uw persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Daarnaast blijkt uit uw verklaringen en het attest dat u voorlegt dat u in behandeling bent bij een psycholoog (CGVS S. (...), p. 9). Zo ging u reeds drie keer langs voor het persoonlijk onderhoud plaatsvond. Uit uw verklaringen blijkt echter nergens dat u, omwille van uw medische toestand, niet in staat zou zijn op een volwaardige, functionele en zelfstandige wijze uw procedure te doorlopen en deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud. U heeft tijdens uw persoonlijk onderhoud met het CGVS overigens ook zelf nergens aangehaald dat u, omwille van uw gezondheidssituatie, niet in staat zou zijn om volwaardige verklaringen af te leggen. U formuleerde ook geen bezwaar tegen het plaatsvinden van het onderhoud, dat op normale wijze heeft plaatsgevonden en waarbij er geen problemen werden vastgesteld (zie notities van het persoonlijk onderhoud in uw administratief dossier). Er werd u tevens gevraagd of de Protection Officer iets voor u kon doen om u meer op uw gemak te stellen. Er werd u verder ook uitgelegd dat u altijd mag aangeven indien u het moeilijk zou krijgen of graag een pauze zou willen (CGVS S. (...), p. 2, 9). U maakte daar op geen enkel moment gebruik van. Gelet op voorgaande moet dan ook worden besloten dat uw medische situatie niet van aard is om aan te tonen dat het standaard-procedureverloop in het gedrang zou zijn en er zich, voor uw medische situatie, bijkomstige steunmaatregelen opdringen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen en alle elementen in uw administratief dossier in uw hoofde niet kan worden besloten dat er een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging bestaat zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming.

Bij terugkeer naar Iran vreest u dat uw familie uw echtgenoot en kind niet langer zullen accepteren en u onder druk zullen zetten om hen te verlaten (CGVS S. (...), p. 5, 9-10).

Er dient evenwel opgemerkt te worden dat u uw verzoek tot internationale bescherming andermaal integraal steunt op de motieven die werden aangehaald door uw echtgenoot, A. A. (...) (O.V. 8.604.960). In het kader van het door hem ingediende verzoek werd een beslissing tot niet ontvankelijk verzoek genomen die als volgt luidt:

“Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het Commissariaat-generaal afgesloten werd met een weigeringsbeslissing omdat er geen geloof werd gehecht aan uw vermeende, atheïstische getinte activiteiten in Iran en aan de problemen die hieruit beweerdelijk zouden zijn voortgesprongen, omdat er geen geloof werd gehecht aan de oprechtheid van uw interesse in het atheïsme en omdat er niet kon worden aangenomen dat u gepercipieerd zou worden als atheïst bij een terugkeer naar Iran. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U tekende geen cassatieberoep aan bij de Raad van State.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Het gegeven dat u in uw tweede en huidige verzoek bijkomende documenten en verklaringen aflegt doet echter geen afbreuk aan de beoordeling die reeds werd gemaakt in het kader van uw vorig verzoek. Zo werd reeds door het CGVS aangehaald dat uit niets bleek dat u problemen heeft gekend in Iran ten gevolge van uw anti-islamitische berichten aangezien de twee incidenten die u aan uw activiteiten op Instagram koppelt ongeloofwaardig werden beschouwd. Het CGVS en de RvV haalden aan dat er niet het minste geloof gehecht kan worden aan uw vermeende atheïstische activiteiten die voortspruiten vanuit een oprechte overtuiging maar louter vanuit opportunistische overwegingen die enkel tot doel hebben om u te voorzien in een motief voor internationale bescherming en een eventuele, hieraan gekoppelde verblijfsstatus. Dat u uw verklaringen in huidig verzoek verder steunen op reeds ongeloofwaardige verklaringen komt alvast uw geloofwaardigheid niet ten goede.

Zo verklaart u dat u te weten kwam via uw moeder op 31 augustus 2021 dat uw vriend M. F. (...) gearresteerd werd in Iran wegens uw activiteiten op sociale media (verklaring volgend verzoek, vraag 17, dd. 22.06.2023; CGVS A. (...), p. 11). De Iraanse overheid heeft uw Instagrampagina gevonden en ze arresteerden M. (...) hiervoor en achtten hem verantwoordelijk voor deze pagina (CGVS A. (...), p. 11-12). Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat u uw verklaringen aanpast ten opzichte van uw eerste verzoek. In uw eerste verzoek verklaarde u dat de Iraanse overheid reeds op de hoogte was van uw Instagrampagina en u hiervoor gezocht werd. Nu haalt u aan dat ze deze pagina gevonden werd door de Iraanse autoriteiten en ze deze al twee of drie maanden in de gaten waren aan het houden alvorens M. (...) werd gearresteerd en verantwoordelijk gesteld (CGVS A. (...), p. 13). Echter werd uw vriend M. (...) als eigenaar van de pagina aangeduid. Na enkele maanden werd het voor de Iraanse autoriteiten duidelijk dat niet M. (...), maar u eigenaar bent van deze pagina (CGVS A. (...), p. 12). Zo zijn uw verklaringen reeds tegenstrijdig wat alvast uw geloofwaardigheid niet ten goede komt.

Daarnaast haalde u deze arrestatie al aan tijdens uw beroepsprocedure voor de RvV (zie arrest 267 289, p. 7), wat de RvV toen als een blote bewering beoordeelde (zie arrest 267 289, p. 10). Ondertussen heeft u hiervan documenten bekomen. Echter weet u niet zoveel omtrent M. (...) zijn zogenaamde arrestatie en problemen in Iran. Zo weet u niet met zekerheid wie uw vader belde om hem in te lichten dat M. (...) werd gearresteerd. U twijfelt tussen zijn maternale oom of zijn broer (CGVS A. (...), p. 13). U weet ook niet veel te vertellen over wat er zich in de rechtbank afspeelde (CGVS A. (...), p. 14). U haalt aan dat de informatie die u heeft gebaseerd is op de documenten (CGVS A. (...), p. 14). Nochtans heeft u tot op heden contact met M. (...) (CGVS A. (...), p. 11). U haalt aan dat M. (...) in het begin bang was om contact te hebben met u (CGVS A. (...), p. 14). Maar dat verklaart niet waarom u via uw ouders niet over meer informatie beschikt omtrent de rechtbanksessies. Daarnaast verklaart u dat de Iraanse autoriteiten langsgingen bij uw vrouw waarbij ze dreigden dat u moest stoppen met uw activiteiten op Instagram (CGVS A. (...), p. 17). U weet echter niet wanneer dit gebeurde (CGVS A. (...), p. 17). Uw tekort aan kennis is alvast niet ernstig. Het betreft immers informatie dat rechtstreeks betrekking heeft met uw vrees.

De hamvraag blijft echter hoe de Iraanse autoriteiten M. (...) verantwoordelijk achtten voor uw Instagrampagina. Ook u moet daar het antwoord op schuldig blijven. Zo weet u niet hoe de autoriteiten bij M. (...) zijn terechtgekomen (CGVS A. (...), p. 13). Wanneer u wordt gevraagd waarom de autoriteiten dachten dat M. (...) eigenaar was van die pagina, weet u het ook niet. Zo haalt u aan dat de pagina op uw e-mailadres en telefoonnummer staat (CGVS A. (...), p. 12-14). Volgens M. (...) zeiden de autoriteiten dat het gebruikt werd vanuit zijn huis (CGVS A. (...), p. 14). Het blijft onduidelijk waarom uw vriend verantwoordelijk geacht zou worden voor uw Instagrampagina. Daarnaast blijkt uw vrouw niet over veel informatie te beschikken omtrent deze rechtszaak (CGVS S. (...), p. 10-11). Zo weet uw vrouw niet wanneer M. (...) precies werd gearresteerd. Ze weet ook niet waarom M. (...) verantwoordelijk werd gehouden voor die pagina, noch weet ze hoe lang hij gearresteerd is geweest (CGVS S. (...), p. 10-11). Ze weet ook niet hoe er dan door de Iraanse overheid geconcludeerd werd dat deze pagina van u was (CGVS S. (...), p. 11). Volgens u was uw moeder dit zelf gaan verkondigen in de rechtbank dat deze pagina van u was (CGVS A. (...), p. 16). Dat uw vrouw hiervan niet op de hoogte is, is op zijn minst gezegd vreemd. Zo woonde uw vrouw in die periode bij uw familie waardoor er van haar verwacht kan worden op de hoogte te zijn van alle details (CGVS S. (...), p. 11). Dat uw vrouw op dat moment het druk had met haar zus en haar eigen moeder is geen afdoende uitleg om daarnaast niet op de hoogte te zijn van uw problemen in Iran (CGVS S. (...), p. 11).

Wanneer u wordt gevraagd waarom u uw Instagrampagina terug activeerde, antwoordt u dat u bewijs nodig had voor uw nieuw verzoek om internationale bescherming (CGVS A. (...), p. 17). Bovendien geeft u toe dat u af en toe blijft posten, maar u niet meer zo actief bent en vaak zaken terug verwijderd (CGVS A. (...), p. 17-18). Gevraagd waarom u uw berichten terug verwijderd, ontkent u uw berichten te verwijderen. In uw opmerkingen bij de notities stelt u niet gezegd te hebben dat u uw berichten verwijderd na ze te hebben gepost. Als verklaring werpt u op dat hoewel u de tolk begreep hij niet al uw antwoorden correct vertaalde aangezien hij kennis miste om de algemene betekenis te begrijpen. Uit het verloop van het persoonlijk onderhoud en uw nagestuurde opmerkingen kan dit evenwel niet blijken. In de aangehaalde passage is de

vertaling een duidelijke logische zin waarna de uw uitspraak herhaald wordt in de daaropvolgende vraag. Deze vraag grijpt u niet aan om de volgens u foute vertaling te corrigeren, u herhaalt slechts dat u soms zaken verwijderd. Slechts als de Protection Officer stelt dat hij niet begrijpt waarom u uw posts zou verwijderen en u om opheldering vraagt komt u terug op uw eerdere uitspraak (CGVS A. (...), p.18). Vervolgens stelt u dat indien België u bescherming biedt, u uw pagina zal verwijderen om geen problemen te kennen in de toekomst (CGVS A. (...), p. 18). U wacht dus om uw pagina te verwijderen om bewijs te kunnen hebben zolang uw verzoek om internationale bescherming loopt (CGVS A. (...), p. 18). Dit getuigt alvast niet van een intrinsieke overtuiging om mensen te informeren, maar komt opnieuw bijzonder opportunistisch over, wat ook in uw eerste verzoek reeds werd aangehaald. Ook daar werd benadrukt dat uw berichten niet getuigen van een oprechte inspanning, noch van een werkelijke interesse of politieke/religieuze overtuiging maar louter dienen om een beschermingsstatuut in België te bekomen.

Verder dient te worden vastgesteld dat de documenten die u voorlegt louter kopieën zijn waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan en die om voor de hand liggende redenen makkelijk te manipuleren zijn. Voorts blijkt uit beschikbare informatie dat er in Iran een markt bestaat voor het aanbieden en verkrijgen van valse documenten. Dat er getwijfeld kan worden aan de waarachtigheid van deze juridische documenten blijkt tevens uit verschillende zaken. Zo dient vooreerst opgemerkt te worden dat volgens de tolk die de documenten vertaalde, de zinsbouw en grammatica te wensen overliet (CGVS A. (...), p. 19). Volgens u bestaat de rechtbank uit ongeletterde mensen en het er in Iran nu eenmaal zo aan toe gaat (CGVS A. (...), p. 19). Dat de Iraanse autoriteiten documenten vol fouten zouden afleveren doet alvast de wenkbrauwen fronsen. Dit komt alvast de authenticiteit van deze documenten niet ten goede. Bovendien komt het telefoonnummer dat u vermeldt te hebben gehad in Iran, niet overeen met het telefoonnummer in de documenten (CGVS A. (...), p. 19). Daarnaast halen sommige documenten aan dat M. (...) dit gsmnummer zou overgekocht hebben, waardoor hij gelinkt zou worden aan uw pagina (CGVS A. (...), p. 19-20). U verklaart echter aan dat het niet over uw gsmnummer gaat (CGVS A. (...), p. 19-20). Hoewel dit een plausibele uitleg zou kunnen zijn waarom M. (...) gelinkt wordt aan uw Instagrampagina verklaart u dat dit niet klopt. Evenzeer blijken twee handtekeningen op verschillende documenten exact hetzelfde te zijn, hoewel het over andere documenten gaan (CGVS A. (...), p. 20). Volgens u kan dit met een stempel gezet zijn (CGVS A. (...), p. 20). Daar wordt echter geen geloof aan gehecht aangezien stempels als handtekening alles behalve veilig zijn. Wanneer u wordt gevraagd hoe u deze documenten heeft bekomen, haalt u aan dat het via een advocaat is die uw moeder contacteerde. U weet echter niet over wie het hier gaat (CGVS A. (...), p. 18). U weet ook niet hoe de advocaat van uw moeder het voor elkaar heeft gekregen om documenten te bekomen (CGVS A. (...), p. 19). Aangezien de documenten van een slechte kwaliteit zijn, wordt u gevraagd of u via de online database documenten kon bemachtigen (CGVS A. (...), p. 19). U bent niet op de hoogte van deze mogelijkheid wat zeer vreemd is. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, en werd toegevoegd aan uw administratief dossier kunnen rechtszaken online opgevolgd worden aan de hand van een dossiernummer. Bovenstaande vaststellingen zorgen ervoor dat er geen geloof kan worden gehecht aan de juridische documenten die u voorlegt. Gegeven voorgaande argumenten kan er geenszins enige objectieve bewijswaarde verleend worden aan de door u voorgelegde juridische stukken ter staving van uw asielrelaas. Dergelijke stukken kunnen bovendien enkel als bewijs worden aanvaard voor zover ze worden gedragen door plausibele en geloofwaardige verklaringen, hetgeen hier, zoals hierboven werd vastgesteld, niet zonder meer het geval is.

Dat uw Instagrampagina even geblokkeerd werd verandert niets aan de reeds bovenstaande opmerkingen. Ook dit kan gemakkelijk zelf in scene gezet zijn door het foute wachtwoord in te geven. Daarnaast blijkt uit de documenten die u voorlegt dat sommige video's door Instagram zelf werden verwijderd omdat u niet de toestemming had deze video en muziek integraal te delen. Op geen enkele manier toont u aan dat uw Instagrampagina geblokkeerd zou zijn geweest door de Iraanse autoriteiten of door de hacker die M. (...) zelf inhuurde (CGVS A. (...), p. 15). Bovendien voegt u ook een screenshot toe dat uw andere pagina betreffende planten ook niet toegankelijk zou zijn. Waarom deze pagina met planten als enige inhoud tevens geblokkeerd zou zijn, is niet duidelijk. Hetzelfde geldt voor het document van de politie. Hoewel volgens u de Belgische politie uw Instagrampagina kon deblokken (CGVS A. (...), p. 15), blijkt dit niet duidelijk uit het document dat u voorlegt. Het document zegt enkel dat u aanwezig was op het politiebureau maar vermeldt nergens de reden voor uw aanwezigheid. Noch werd er een pv opgesteld, hoewel u zelf wel verklaart klacht te hebben ingediend maar u niets ontvangen heeft (CGVS A. (...), p. 15). Dat u vreemde berichten ontving van mensen die u niet kent via Instagram en u dit linkt aan de arrestatie van M. (...) (CGVS A. (...), p. 20) volstaat evenmin om reeds gemaakte ongeloofwaardigheid op te heffen.

Tot slot is het nog vreemd dat u verklaart dat wanneer u uw tweede verzoek indiende, M. (...) nog oké was en hij nog geen problemen had (CGVS A. (...), p. 4). Zijn problemen begonnen volgens u pas na uw tweede interview toen hij gearresteerd werd (CGVS A. (...), p. 4). Dit kan niet kloppen. Zo dateert uw tweede verzoek van 21 april 2022. U verklaarde echter tijdens de beroepsprocedure van uw vorig verzoek al dat M. (...) gearresteerd werd omwille van uw activiteiten op Instagram (zie arrest 267 289, p. 7).

Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier, ook dat de Iraanse autoriteiten weinig interesse hebben om terugkerende verzoekers om internationale bescherming te vervolgen wegens activiteiten buiten Iran, zij het wegens hun vluchtrelaas, zij het wegens activiteiten op sociale media met betrekking tot kritiek op de Iraanse autoriteiten

of met betrekking tot hun geloofsactiviteiten. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren, quod non in casu.

Gelet op het geheel aan bovenstaande argumenten, bent u er niet in geslaagd aan te tonen noch aannemelijk te maken dat uw vriend M. F. (...) gearresteerd werd omwille van uw Instagrampagina. Hierdoor maakt u ook niet aannemelijk dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw Instagrampagina.

Daarnaast haalt u aan dat uw schoonfamilie op de hoogte is van de reden waarom u in België verblijft en uw conservatieve schoonfamilie uw vrouw onder druk zet om van u te scheiden (CGVS A. (...), p. 5-7). Echter kan hier evenmin geloof aan worden gehecht wegens uw onaannemelijke verklaringen.

In verband met de ooms van uw vrouw die conservatief zijn en voor de overheid zouden werken weet u ook niet veel te vertellen. Zo verklaart u dat haar patronale ooms en zonen voor de Iraanse overheid werken (CGVS A. (...), p. 5). Echter weet u om te beginnen al geen namen (CGVS A. (...), p. 5). Wie exact welke functie heeft weet u ook niet (CGVS A. (...), p. 5). U kunt enkel vertellen dat sommige werken voor Sepah, sommige voor de politie en één werkt als hoofd van een politiekantoor. Een ander werkt als bewaker van een vervanger van S'. S' (...) (CGVS A. (...), p. 5). U weet ook niet hoeveel ooms uw vrouw heeft (CGVS A. (...), p. 6). Uw vrouw vertelt dat er nog één broer van haar vader in leven is en het vooral over die zijn zonen en kleinzonen gaat (CGVS S. (...), p. 6). Echter kent uw vrouw ook niet alle namen (CGVS S. (...), p. 6). Dat u niet over dergelijke informatie beschikt ondermijnt alvast uw vrees.

Wanneer u eerst wordt gevraagd wat uw vrouw aan haar familie vertelde toen u alleen Iran verliet, moet u toegeven dat u dat eigenlijk nooit gevraagd heeft aan uw vrouw wat voor reden zij opgaf voor uw afwezigheid (CGVS, p. 6). Wanneer u wordt gevraagd of haar familie dan geen vragen stelde, antwoordt u waarschijnlijk wel, maar u niet weet wat uw vrouw zei. U vermoedt dat uw vrouw wel iets zal gezegd hebben over uw probleem tegen haar jongste broer en zus (CGVS A. (...), p. 6). Maar u moet het antwoord schuldig blijven wat ze gezegd zou hebben (CGVS A. (...), p. 6). Het is zeer vreemd dat u niet op de hoogte zou zijn wat uw vrouw tegen haar familie gezegd heeft in verband met uw plotse afwezigheid. Zo bent u al jaren weg uit Iran (CGVS A. (...), p. 3, 10). Bovendien verblijft uw vrouw ondertussen in België samen met u (CGVS A. (...), p. 3, 5). Dat u de tijd niet heeft genomen om dit eens te bevragen is frappant en komt uw geloofwaardigheid niet ten goede.

Uw vrouw vertelt daarentegen dat ze aan haar familieleden vertelde dat u voor uw werk naar België was gekomen (CGVS S. (...), p. 4). Ze verklaart enkel aan haar jongere broer en oudere zus alles te hebben verteld (CGVS S. (...), p. 4). Ze voegt toe dat haar broer en zus haar vroegen dit geheim te houden aangezien het anders problemen zou veroorzaken voor de familie (CGVS S. (...), p. 5).

In verband met het incident op de begrafenis van uw schoonmoeder blijken uw antwoorden evenmin aannemelijk. Zo vertelt u dat op de begrafenis van uw schoonmoeder, uw oudste schoonbroer zag dat u niet aanwezig was. Dit zorgde voor commotie en uw jongste schoonbroer vertelde dat u niet mocht terugkeren naar Iran omdat u politiek asiel heeft aangevraagd (CGVS A. (...), p. 7). De patronale ooms van uw vrouw vingen deze discussie op waardoor zij begonnen aandringen op een scheiding (CGVS A. (...), p. 7-8). Wanneer u wordt geconfronteerd met uw eerdere verklaringen waarbij u aanhaalde niet te weten wat uw vrouw eigenlijk had gezegd tegen haar familie, en nu verklaart dat haar jongste broer op de hoogte is van uw asielaanvraag en de rest van de familie wist dat u in België was voor werk, antwoordt u dat de vraag anders werd gesteld en u geen details weet wat uw vrouw precies heeft gezegd (CGVS A. (...), p. 7). Uw antwoorden vallen niet met elkaar te verenigen.

De inhoud van de exacte discussie weet u ook niet aangezien u nooit naar details hebt gevraagd of u herinnert het zich niet (CGVS A. (...), p. 8). Wat haar oudste broer precies zei weet u ook niet aangezien u het nooit heeft gevraagd aan uw vrouw (CGVS A. (...), p. 8). Dat u niet naar details vraagt ondermijnt opnieuw uw vrees ten opzichte van uw schoonfamilie. Er kan van een verzoeker redelijkerwijs verwacht worden dat hij zich informeert over de gebeurtenissen die relevant zouden zijn voor zijn verzoek om internationale bescherming. Waarom haar jongste broer even publiekelijk zou mededelen aan haar oudste, conservatieve broer dat u in België bent om er politiek asiel aan te vragen, weet u ook niet toe te lichten (CGVS A. (...), p. 8). Dat hij de familie even wou inlichten waarom u afwezig was, is niet ernstig (CGVS A. (...), p. 8). Het is zeer flagrant dat uw jongste schoonbroer ervoor zou kiezen om u op deze manier onder de bus te gooien. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd dat dit toch voor problemen zou zorgen, antwoordt u dat u niet weet waarom hij dit zei en deze vragen aan uw vrouw moeten gesteld worden en dat zij misschien details verborgen houdt voor u om u niet triest te maken (CGVS A. (...), p. 8). Uw vrouw verklaarde reeds dat haar jongere broer en zus die op de hoogte waren van uw asielmotieven benadrukten om dit zeker geheim te houden omdat dit problemen zou veroorzaken (CGVS S. (...), p. 5). Dat diezelfde broer dat dan even publiekelijk gaat verkondigen dat u politiek en religieus asiel heeft gevraagd in het bijzijn van zijn streng religieuze oom en familieleden is compleet ongeloofwaardig (CGVS S. (...), p. 5). Hiermee geconfronteerd antwoordt uw vrouw dat haar jongste broer dit deed omdat haar familieleden haar onder druk zetten in verband afwezigheid van u (CGVS S. (...), p. 7). Echter door dit te verklappen stond uw vrouw nog meer onder druk. Er kan bijgevolge geen geloof worden gehecht aan de situatie zoals jullie deze beschrijven. Hoe uw vrouw verder reageerde op de discussie die plaatsvond weet u ook niet (CGVS A. (...), p. 8-9). Na even na te denken haalt u nog aan dat uw vrouw een deadline vroeg van één jaar om te kunnen scheiden (CGVS A. (...), p. 9). Wie dit voorstel aanvaardde weet u ook niet (CGVS A. (...), p. 9). Wat er na de rouwceremonie

nog is gebeurd kunt u ook niet toelichten (CGVS A. (...), p. 9). Zo weet u niet of uw vrouw dit incident en de deadline om te scheiden nog verder heeft besproken met haar jongere broer en zus (CGVS A. (...), p. 9-10). Wanneer u wordt gevraagd wat nu nog gebeurd is aangezien de deadline ondertussen verstreken is, moet u andermaal het antwoord schuldig blijven (CGVS A. (...), p. 11). In uw opmerkingen bij het persoonlijk onderhoud werpt u op dat de vertaling van deze passage betekenisloos is. Nochtans geeft u een duidelijk, logisch antwoord op de gestelde vraag waardoor er uw stelling dat vraag en of antwoord betekenis zouden missen niet gevolgd kunnen worden. Evenmin verduidelijkt u uw stelling of corrigeert u uw verklaringen. Verder blijkt dat uw vrouw nog contact had met haar familie, maar liet u na haar hierover vragen te stellen omdat u het te druk hebt met uw problemen, werk en administratie hier (CGVS A. (...), p. 11). Hoewel u aanhaalt dat uw vrouw misschien details achterhoudt om u niet triest te maken, blijkt echter zoals hierboven reeds aangehaald dat u zelf ook geen vragen stelde aan uw vrouw wat wijst op desinteresse langs uwer kant. Wanneer aan uw vrouw wordt gevraagd hoe uw oudste broer reageerde toen hij te weten kwam dat u naar België bent gekomen, moet ook zij het antwoord schuldig blijven (CGVS S. (...), p. 8). Dat zij niets weet omdat zij daar niet is, kan niet gelden als vergoelijking (CGVS S. (...), p. 8). Zo heeft zij nog contact met haar jongste broer en zus (CGVS S. (...), p. 8). Dat zij daarover niet praten, maar meer praten over haar huidig leven en de situatie in België is frappant aangezien dit haar rechtstreekse vrees betreft (CGVS S. (...), p. 8). Nochtans verklaart zij ook dat op de verjaardag van haar moeder's dood, haar oudste broer aanwezig was, maar ze niet weet of daar iets gezegd werd (CGVS S. (...), p. 8). Niet veel later antwoordt ze dat ze het wel één keer gevraagd had of er iets gebeurd was en haar jongste broer zei van niet (CGVS S. (...), p. 8). Jullie verklaringen omtrent het incident met jullie (schoon)familie zijn ontoereikend. Er kan bijgevolge ook geen geloof gehecht worden aan het incident op de begrafenis van uw schoonmoeder en de vrees die u koestert ten opzichte van uw schoonfamilie.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

De overige opmerkingen die u maakte bij de notities werden meegenomen bij de beoordeling van uw verzoek en de opmaak van deze beslissing."

U heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat er bij terugkeer naar Iran in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, noch dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

De overige voorgelegde documenten die nog niet eerder werden besproken wijzigen voorgaande conclusie niet. Uw identiteit en nationaliteit, zoals aangetoond door de paspoorten van u en uw zoon en uw shenasnameh, staan immers niet ter discussie. Aan uw reisweg waarvan u vlucht- en hotelgegevens voorlegt wordt evenmin getwijfeld. De informatie betreft uw familieleden en hun positie binnen de Iraanse overheid. Hoewel jullie gemeenschappelijke achternaam niet volstaat om aan te tonen dat zij daadwerkelijk nauwe familieleden zijn, kan deze informatie, indien er aangenomen worden dat uw familieleden daadwerkelijk overheidsfunctie innemen, niet volstaan om een beschermingsnood in uw hoofde aannemelijk te maken gezien bovenstaande vaststellingen. De door u gemaakte opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud werden mee rekening genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Tevens meent zij dat er sprake is van een beoordelingsfout.

2.2.1. In de mate verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2

februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partij de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in haar hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

Door verwerende partij wordt hieromtrent het volgende gemotiveerd:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Daarnaast blijkt uit uw verklaringen en het attest dat u voorlegt dat u in behandeling bent bij een psycholoog (CGVS S. (...), p. 9). Zo ging u reeds drie keer langs voor het persoonlijk onderhoud plaatsvond. Uit uw verklaringen blijkt echter nergens dat u, omwille van uw medische toestand, niet in staat zou zijn op een volwaardige, functionele en zelfstandige wijze uw procedure te doorlopen en deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud. U heeft tijdens uw persoonlijk onderhoud met het CGVS overigens ook zelf nergens aangehaald dat u, omwille van uw gezondheidssituatie, niet in staat zou zijn om volwaardige verklaringen af te leggen. U formuleerde ook geen bezwaar tegen het plaatsvinden van het onderhoud, dat op normale wijze heeft plaatsgevonden en waarbij er geen problemen werden vastgesteld (zie notities van het persoonlijk onderhoud in uw administratief dossier). Er werd u tevens gevraagd of de Protection Officer iets voor u kon doen om u meer op uw gemak te stellen. Er werd u verder ook uitgelegd dat u altijd mag aangeven indien u het moeilijk zou krijgen of graag een pauze zou willen (CGVS S. (...), p. 2, 9). U maakte daar op geen enkel moment gebruik van. Gelet op voorgaande moet dan ook worden besloten dat uw medische situatie niet van aard is om aan te tonen dat het standaard-procedureverloop in het gedrang zou zijn en er zich, voor uw medische situatie, bijkomstige steunmaatregelen opdringen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

2.2.4. De Raad wijst er verder op dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielaanpak. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.5. Bij terugkeer naar Iran vreest verzoekende partij dat haar familie haar echtgenoot en kind niet langer zullen accepteren en haar onder druk zullen zetten om hen te verlaten (notities CGVS, p. 5, 9-10).

2.2.6. Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij haar verzoek om internationale bescherming steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar echtgenoot, A. A., wiens zaak bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is gekend onder het nr. 320 032.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 326 401 van 9 mei 2025 het beroep van haar echtgenoot A. A. tegen de in zijn hoofd genomen beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) verworpen. Het arrest genomen in hoofd van de echtgenoot van verzoekende partij luidt als volgt:

“1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen in uw eerste verzoek bent u een etnische Azeri, afkomstig uit Tabriz. U bent Iraans staatsburger. U bent getrouwd met S. S. (...) (O.V. (...)) en samen hebben jullie een zoontje A'. (...).

U bent opgegroeid in een gelovig gezin. U leerde bidden en vasten. Ze stuurden u ook naar Koranlessen. U beschouwt uzelf toen als praktiserend zonder echte kennis. Tijdens uw legerdienst werd u onder druk gezet om te bidden. U weigerde echter achter een geestelijke te staan die u niet kende omdat uw ouders u altijd geleerd hadden enkel achter een geestelijke te staan die u kon vertrouwen. Hierdoor kreeg u problemen tijdens uw legerdienst en werd u verboden de basis te verlaten voor enkele dagen en werd uw legerdienst verlengd. Hierdoor kreeg u een hekel aan de islam. Een vriend M. (...) sprak u aan dat uw gedachten wel sterk op de ideeën van atheïsten lijken, waardoor u informatie begon op te zoeken over atheïsme.

Vijf maanden voor uw vertrek nam u afstand van de islam en beschouwde u zichzelf als atheïst. In de 12de maand van 1397 (februari-maart 2019, Gregoriaanse kalender) deelde u enkele filmpjes van anderen over het atheïsme op uw Instagrampagina.

Op 22.12.1397 (13.03.2019) sloot u uw winkel vroeger zodat u bij uw schoonouders een kraan kon repareren. U ging rechtstreeks van de winkel naar uw schoonouders toen uw vrouw u huilend belde dat een paar agenten waren langs geweest op zoek naar u. Ze hadden uw huis doorzocht en namen een foto mee van u, uw melikaart en uw handgeschreven notities. Ze vroegen uw echtgenote om u aan te melden. U belde naar uw vriend M. (...). Hij had een buitenverblijf buiten de stad Tabriz waar u kon verblijven.

Tien dagen later verliet u Iran met behulp van uw vader. U kwam aan in België op 04.04.2019 en u diende een verzoek om internationale bescherming in op 05.04.2019. Ook na uw vertrek kwamen nogmaals agenten langs bij uw woning waarop ze uw vrouw vroegen om zich te melden.

Bij terugkeer naar Iran vreesde u dat u zal worden opgehangen door het Iraans regime omwille van uw antiislamitische activiteiten op Instagram.

Ter staving van uw eerste verzoek om internationale bescherming legde u een kopie van uw shenasnameh, uw legerkaart, uw rijbewijs, een kopie van uw trouwakte, een kopie van de shenasnameh van uw vrouw, een lidkaart van het humanistisch verbond in Antwerpen en een flashdrive waar zeven filmpjes opstaan hoe de agenten in het appartement van uw ouders binnen gaan. Na het persoonlijk onderhoud stuurde u zoals gevraagd nog foto's door van uw vrouw.

Op 9 september 2021 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigde deze beslissing bij arrest nr. 270477 van 25 maart 2022 omdat er geen geloof werd gehecht aan uw vermeende, atheïstische getinte activiteiten in Iran en aan de problemen die hieruit beweerdelijk zouden zijn voortgesprongen, omdat er geen geloof werd gehecht aan de oprechtheid van uw interesse in het atheïsme en omdat er niet kon worden aangenomen dat u gepercipieerd zou worden als atheïst bij een terugkeer naar Iran. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Zonder het grondgebied te verlaten diende u op 21 april 2022 uw eerste volgend verzoek om internationale bescherming in. In huidige verzoek haalt u aan dat uw vriend M. F. (...) gearresteerd werd omwille van uw activiteiten op Instagram. Zo lichtte uw moeder u in dat M. (...) werd gearresteerd door hetgeen u op uw Instagrampagina had gezet. M. (...) werd beschuldigd eigenaar te zijn van uw pagina. Uw moeder betaalde M. (...) zijn borg en kon na één dag al vrijkomen. Na een procedure van enkele maanden werd aangetoond dat niet M. (...) maar u de eigenaar was van de pagina waardoor M. (...) werd vrijgesproken. Het was ook uw moeder die naar de rechtbank ging en verklaarde dat deze pagina van u is en niet van M. (...). De overheid voegde hierna u toe op hun zwarte lijst waardoor u onmiddellijk zou gearresteerd worden bij terugkeer naar Iran. De Iraanse autoriteiten gingen ook langs bij uw vrouw waarbij ze dreigden dat u moest stoppen met uw Instagramactiviteiten.

Ondertussen is uw vrouw en zoon ook aangekomen in België. U vroeg haar naar België te komen uit schrik dat zij ook gearresteerd zou worden. Daarnaast kwam haar familie op de hoogte van de reden waarom u

naar België kwam. Sindsdien zet haar familie haar onder druk om te scheiden van u. Zij diende een verzoek om internationale bescherming in op 26 augustus 2022.

U vreest bij terugkeer naar Iran gearresteerd en veroordeeld te worden omwille van uw activiteiten op sociale media.

Ter staving van uw tweede verzoek om internationale bescherming legt u neer: verschillende kopieën van de juridische documenten, verschillende screenshots van uw Instagramprofiel en een attest van de politie in België.

Na het persoonlijk onderhoud stuurt u nog enkele van dezelfde juridische documenten door, enkele berichten van op uw Instagramprofiel en het attest van de politie. Na het persoonlijk onderhoud maakt u ook nog enkele opmerkingen bij de notities van uw persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw tweede verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissarisgeneraal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het Commissariaat-generaal afgesloten werd met een weigeringsbeslissing omdat er geen geloof werd gehecht aan uw vermeende, atheïstische getinte activiteiten in Iran en aan de problemen die hieruit beweerdelijk zouden zijn voortgesproten, omdat er geen geloof werd gehecht aan de oprechtheid van uw interesse in het atheïsme en omdat er niet kon worden aangenomen dat u gepercipieerd zou worden als atheïst bij een terugkeer naar Iran. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U tekende geen cassatieberoep aan bij de Raad van State.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Het gegeven dat u in uw tweede en huidig verzoek bijkomende documenten en verklaringen aflegt doet echter geen afbreuk aan de beoordeling die reeds werd gemaakt in het kader van uw vorig verzoek. Zo werd reeds door het CGVS aangehaald dat uit niets bleek dat u problemen heeft gekend in Iran ten gevolge van uw anti-islamitische berichten aangezien de twee incidenten die u aan uw activiteiten op Instagram koppelt ongeloofwaardig werden beschouwd. Het CGVS en de RvV haalden aan dat er niet het minste geloof gehecht kan worden aan uw vermeende atheïstische activiteiten die voortspruiten vanuit een oprechte overtuiging maar louter vanuit opportunistische overwegingen die enkel tot doel hebben om u te voorzien in een motief voor internationale bescherming en een eventuele, hieraan gekoppelde verblijfsstatus. Dat u uw verklaringen in huidig verzoek verder steunen op reeds ongeloofwaardige verklaringen komt alvast uw geloofwaardigheid niet ten goede.

Zo verklaart u dat u te weten kwam via uw moeder op 31 augustus 2021 dat uw vriend M. F. (...) gearresteerd werd in Iran wegens uw activiteiten op sociale media (verklaring volgend verzoek, vraag 17, dd. 22.06.2023; CGVS A. (...), p. 11). De Iraanse overheid heeft uw Instagrampagina gevonden en ze arresteerden M. (...) hiervoor en achtten hem verantwoordelijk voor deze pagina (CGVS A. (...), p. 11-12). Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat u uw verklaringen aanpast ten opzichte van uw eerste verzoek. In uw eerste verzoek verklaarde u dat de Iraanse overheid reeds op de hoogte was van uw Instagrampagina en u hiervoor gezocht werd. Nu haalt u aan dat ze deze pagina gevonden werd door de Iraanse autoriteiten en ze deze al twee of drie maanden in de gaten waren aan het houden alvorens M. (...) werd gearresteerd en verantwoordelijk gesteld (CGVS A. (...), p. 13). Echter werd uw vriend M. (...) als eigenaar van de pagina aangeduid. Na enkele maanden werd het voor de Iraanse autoriteiten duidelijk dat niet M. (...), maar u eigenaar bent van deze pagina (CGVS A. (...), p. 12). Zo zijn uw verklaringen reeds tegenstrijdig wat alvast uw geloofwaardigheid niet ten goede komt.

Daarnaast haalde u deze arrestatie al aan tijdens uw beroepsprocedure voor de RvV (zie arrest 267 289, p. 7), wat de RvV toen als een blote bewering beoordeelde (zie arrest 267 289, p. 10). Ondertussen heeft u hiervan documenten bekomen. Echter weet u niet zoveel omtrent M. (...) zijn zogenaamde arrestatie en problemen in Iran. Zo weet u niet met zekerheid wie uw vader belde om hem in te lichten dat M. (...) werd gearresteerd. U twijfelt tussen zijn maternale oom of zijn broer (CGVS A. (...), p. 13). U weet ook niet veel te vertellen over wat er zich in de rechtbank afspeelde (CGVS A. (...), p. 14). U haalt aan dat de informatie die u heeft gebaseerd is op de documenten (CGVS A. (...), p. 14). Nochtans heeft u tot op heden contact met M. (...) (CGVS A. (...), p. 11). U haalt aan dat M. (...) in het begin bang was om contact te hebben met u (CGVS A. (...), p. 14). Maar dat verklaart niet waarom u via uw ouders niet over meer informatie beschikt omtrent de rechtbanksessies. Daarnaast verklaart u dat de Iraanse autoriteiten langsgingen bij uw vrouw waarbij ze dreigden dat u moest stoppen met uw activiteiten op Instagram (CGVS A. (...), p. 17). U weet echter niet wanneer dit gebeurde (CGVS A. (...), p. 17). Uw tekort aan kennis is alvast niet ernstig. Het betreft immers informatie dat rechtstreeks betrekking heeft met uw vrees.

De hamvraag blijft echter hoe de Iraanse autoriteiten M. (...) verantwoordelijk achtten voor uw Instagrampagina. Ook u moet daar het antwoord op schuldig blijven. Zo weet u niet hoe de autoriteiten bij M. (...) zijn terechtgekomen (CGVS A. (...), p. 13). Wanneer u wordt gevraagd waarom de autoriteiten dachten dat M. (...) eigenaar was van die pagina, weet u het ook niet. Zo haalt u aan dat de pagina op uw e-mailadres en telefoonnummer staat (CGVS A. (...), p. 12-14). Volgens M. (...) zeiden de autoriteiten dat het gebruikt werd vanuit zijn huis (CGVS A. (...), p. 14). Het blijft onduidelijk waarom uw vriend verantwoordelijk geacht zou worden voor uw Instagrampagina. Daarnaast blijkt uw vrouw niet over veel informatie te beschikken omtrent deze rechtszaak (CGVS S. (...), p. 10-11). Zo weet uw vrouw niet wanneer M. (...) precies werd gearresteerd. Ze weet ook niet waarom M. (...) verantwoordelijk werd gehouden voor die pagina, noch weet ze hoe lang hij gearresteerd is geweest (CGVS S. (...), p. 10-11). Ze weet ook niet hoe er dan door de Iraanse overheid geconcludeerd werd dat deze pagina van u was (CGVS S. (...), p. 11). Volgens u was uw moeder dit zelf gaan verkondigen in de rechtbank dat deze pagina van u was (CGVS A. (...), p. 16). Dat uw vrouw hiervan niet op de hoogte is, is op zijn minst gezegd vreemd. Zo woonde uw vrouw in die periode bij uw familie waardoor er van haar verwacht kan worden op de hoogte te zijn van alle details (CGVS S. (...), p. 11). Dat uw vrouw op dat moment het druk had met haar zus en haar eigen moeder is geen afdoende uitleg om daarnaast niet op de hoogte te zijn van uw problemen in Iran (CGVS S. (...), p. 11).

Wanneer u wordt gevraagd waarom u uw Instagrampagina terug activeerde, antwoordt u dat u bewijs nodig had voor uw nieuw verzoek om internationale bescherming (CGVS A. (...), p. 17). Bovendien geeft u toe dat u af en toe blijft posten, maar u niet meer zo actief bent en vaak zaken terug verwijderd (CGVS A. (...), p. 17-18). Gevraagd waarom u uw berichten terug verwijderd, ontkent u uw berichten te verwijderen. In uw opmerkingen bij de notities stelt u niet gezegd te hebben dat u uw berichten verwijderd na ze te hebben gepost. Als verklaring werpt u op dat hoewel u de tolk begreep hij niet al uw antwoorden correct vertaalde aangezien hij kennis miste om de algemene betekenis te begrijpen. Uit het verloop van het persoonlijk onderhoud en uw nagestuurde opmerkingen kan dit evenwel niet blijken. In de aangehaalde passage is de vertaling een duidelijke logische zin waarna de uw uitspraak herhaald wordt in de daaropvolgende vraag. Deze vraag grijpt u niet aan om de volgens u foute vertaling te corrigeren, u herhaalt slechts dat u soms zaken verwijderd. Slechts als de Protection Officer stelt dat hij niet begrijpt waarom u uw posts zou verwijderen en u om opheldering vraagt komt u terug op uw eerdere uitspraak (CGVS A. (...), p.18). Vervolgens stelt u dat indien België u bescherming biedt, u uw pagina zal verwijderen om geen problemen te kennen in de toekomst (CGVS A. (...), p. 18). U wacht dus om uw pagina te verwijderen om bewijs te kunnen hebben zolang uw verzoek om internationale bescherming loopt (CGVS A. (...), p. 18). Dit getuigt alvast niet van een intrinsieke overtuiging om mensen te informeren, maar komt opnieuw bijzonder opportunistisch over, wat ook in uw eerste verzoek reeds werd aangehaald. Ook daar werd benadrukt dat uw berichten niet getuigen van een oprechte inspanning, noch van een werkelijke interesse of politieke/religieuze overtuiging maar louter dienen om een beschermingsstatuut in België te bekomen.

Verder dient te worden vastgesteld dat de documenten die u voorlegt louter kopieën zijn waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan en die om voor de hand liggende redenen makkelijk te manipuleren zijn. Voorts blijkt uit beschikbare informatie dat er in Iran een markt bestaat voor het aanbieden en verkrijgen van valse documenten.

Dat er getwijfeld kan worden aan de waarachtigheid van deze juridische documenten blijkt tevens uit verschillende zaken. Zo dient vooreerst opgemerkt te worden dat volgens de tolk die de documenten vertaalde, de zinsbouw en grammatica te wensen overliet (CGVS A. (...), p. 19). Volgens u bestaat de rechtbank uit ongeletterde mensen en het er in Iran nu eenmaal zo aan toe gaat (CGVS A. (...), p. 19). Dat de Iraanse autoriteiten documenten vol fouten zouden afleveren doet alvast de wenkbrauwen fronsen. Dit komt alvast de authenticiteit van deze documenten niet ten goede. Bovendien komt het telefoonnummer dat u vermeldt te hebben gehad in Iran, niet overeen met het telefoonnummer in de documenten (CGVS A. (...), p. 19). Daarnaast halen sommige documenten aan dat M. (...) dit gsmnummer zou overgekocht hebben, waardoor hij gelinkt zou worden aan uw pagina (CGVS A. (...), p. 19-20). U verklaart echter aan dat het niet over uw gsmnummer gaat (CGVS A. (...), p. 19-20). Hoewel dit een plausibele uitleg zou kunnen zijn waarom M. (...) gelinkt wordt aan uw Instagrampagina verklaart u dat dit niet klopt. Evenzeer blijken twee handtekeningen op verschillende documenten exact hetzelfde te zijn, hoewel het over andere documenten

gaan (CGVS A. (...), p. 20). Volgens u kan dit met een stempel gezet zijn (CGVS A. (...), p. 20). Daar wordt echter geen geloof aan gehecht aangezien stempels als handtekening alles behalve veilig zijn. Wanneer u wordt gevraagd hoe u deze documenten heeft bekomen, haalt u aan dat het via een advocaat is die uw moeder contacteerde. U weet echter niet over wie het hier gaat (CGVS A. (...), p. 18). U weet ook niet hoe de advocaat van uw moeder het voor elkaar heeft gekregen om documenten te bekomen (CGVS A. (...), p. 19). Aangezien de documenten van een slechte kwaliteit zijn, wordt u gevraagd of u via de online database documenten kon bemachtigen (CGVS A. (...), p. 19). U bent niet op de hoogte van deze mogelijkheid wat zeer vreemd is. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, en werd toegevoegd aan uw administratief dossier kunnen rechtszaken online opgevolgd worden aan de hand van een dossiernummer. Bovenstaande vaststellingen zorgen ervoor dat er geen geloof kan worden gehecht aan de juridische documenten die u voorlegt. Gegeven voorgaande argumenten kan er geenszins enige objectieve bewijswaarde verleend worden aan de door u voorgelegde juridische stukken ter staving van uw asielrelaas. Dergelijke stukken kunnen bovendien enkel als bewijs worden aanvaard voor zover ze worden gedragen door plausibele en geloofwaardige verklaringen, hetgeen hier, zoals hierboven werd vastgesteld, niet zonder meer het geval is.

Dat uw Instagrampagina even geblokkeerd werd verandert niets aan de reeds bovenstaande opmerkingen. Ook dit kan gemakkelijk zelf in scene gezet zijn door het foute wachtwoord in te geven. Daarnaast blijkt uit de documenten die u voorlegt dat sommige video's door Instagram zelf werden verwijderd omdat u niet de toestemming had deze video en muziek integraal te delen. Op geen enkele manier toont u aan dat uw instagrampagina geblokkeerd zou zijn geweest door de Iraanse autoriteiten of door de hacker die M. (...) zelf inhuurde (CGVS A. (...), p. 15). Bovendien voegt u ook een screenshot toe dat uw andere pagina betreffende planten ook niet toegankelijk zou zijn. Waarom deze pagina met planten als enige inhoud tevens geblokkeerd zou zijn, is niet duidelijk. Hetzelfde geldt voor het document van de politie. Hoewel volgens u de Belgische politie uw Instagrampagina kon deblokken (CGVS, A. (...), p. 15), blijkt dit niet duidelijk uit het document dat u voorlegt. Het document zegt enkel dat u aanwezig was op het politiebureau maar vermeldt nergens de reden voor uw aanwezigheid. Noch werd er een pv opgesteld, hoewel u zelf wel verklaart klacht te hebben ingediend maar u niets ontvangen heeft (CGVS A. (...), p. 15). Dat u vreemde berichten ontving van mensen die u niet kent via Instagram en u dit linkt aan de arrestatie van M. (...) (CGVS A. (...), p. 20) volstaat evenmin om reeds gemaakte ongeloofwaardigheid op te heffen.

Tot slot is het nog vreemd dat u verklaart dat wanneer u uw tweede verzoek indiende, M. (...) nog oké was en hij nog geen problemen had (CGVS A. (...), p. 4). Zijn problemen begonnen volgens u pas na uw tweede interview toen hij gearresteerd werd (CGVS A. (...), p. 4). Dit kan niet kloppen. Zo dateert uw tweede verzoek van 21 april 2022. U verklaarde echter tijdens de beroepsprocedure van uw vorig verzoek al dat M. (...) gearresteerd werd omwille van uw activiteiten op Instagram (zie arrest 267 289, p. 7).

Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier, ook dat de Iraanse autoriteiten weinig interesse hebben om terugkerende verzoekers om internationale bescherming te vervolgen wegens activiteiten buiten Iran, zij het wegens hun vluchtrelaas, zij het wegens activiteiten op sociale media met betrekking tot kritiek op de Iraanse autoriteiten of met betrekking tot hun geloofsactiviteiten. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren, quod non in casu.

Gelet op het geheel aan bovenstaande argumenten, bent u er niet in geslaagd aan te tonen noch aannemelijk te maken dat uw vriend M. F. (...) gearresteerd werd omwille van uw Instagrampagina. Hierdoor maakt u ook niet aannemelijk dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw Instagrampagina.

Daarnaast haalt u aan dat uw schoonfamilie op de hoogte is van de reden waarom u in België verblijft en uw conservatieve schoonfamilie uw vrouw onder druk zet om van u te scheiden (CGVS A. (...), p. 5-7). Echter kan hier evenmin geloof aan worden gehecht wegens uw onaannemelijke verklaringen.

In verband met de ooms van uw vrouw die conservatief zijn en voor de overheid zouden werken weet u ook niet veel te vertellen. Zo verklaart u dat haar patronale ooms en zonen voor de Iraanse overheid werken (CGVS A. (...), p. 5). Echter weet u om te beginnen al geen namen (CGVS A. (...), p. 5). Wie exact welke functie heeft weet u ook niet (CGVS A. (...), p. 5). U kunt enkel vertellen dat sommige werken voor Sepah, sommige voor de politie en één werkt als hoofd van een politiekantoor. Een ander werkt als bewaker van een vervanger van S'. S' (...) (CGVS A. (...), p. 5). U weet ook niet hoeveel ooms uw vrouw heeft (CGVS A. (...), p. 6). Uw vrouw vertelt dat er nog één broer van haar vader in leven is en het vooral over die zijn zonen en kleinzonen gaat (CGVS S. (...), p. 6). Echter kent uw vrouw ook niet alle namen (CGVS S. (...), p. 6). Dat u niet over dergelijke informatie beschikt ondermijnt alvast uw vrees.

Wanneer u eerst wordt gevraagd wat uw vrouw aan haar familie vertelde toen u alleen Iran verliet, moet u toegeven dat u dat eigenlijk nooit gevraagd heeft aan uw vrouw wat voor reden zij opgaf voor uw afwezigheid (CGVS, p. 6). Wanneer u wordt gevraagd of haar familie dan geen vragen stelde, antwoordt u waarschijnlijk wel, maar u niet weet wat uw vrouw zei. U vermoedt dat uw vrouw wel iets zal gezegd hebben over uw probleem tegen haar jongste broer en zus (CGVS A. (...), p. 6). Maar u moet het antwoord schuldig blijven wat ze gezegd zou hebben (CGVS A. (...), p. 6). Het is zeer vreemd dat u niet op de hoogte zou zijn wat uw vrouw tegen haar familie gezegd heeft in verband met uw plotse afwezigheid. Zo bent u al jaren weg uit Iran (CGVS A. (...), p. 3, 10). Bovendien verblijft uw vrouw ondertussen in België samen met u (CGVS A. (...), p.

3, 5). Dat u de tijd niet heeft genomen om dit eens te bevragen is frappant en komt uw geloofwaardigheid niet ten goede.

Uw vrouw vertelt daarentegen dat ze aan haar familieleden vertelde dat u voor uw werk naar België was gekomen (CGVS S. (...), p. 4). Ze verklaart enkel aan haar jongere broer en oudere zus alles te hebben verteld (CGVS S. (...), p. 4). Ze voegt toe dat haar broer en zus haar vroegen dit geheim te houden aangezien het anders problemen zou veroorzaken voor de familie (CGVS S. (...), p. 5).

In verband met het incident op de begrafenis van uw schoonmoeder blijken uw antwoorden evenmin aannemelijk. Zo vertelt u dat op de begrafenis van uw schoonmoeder, uw oudste schoonbroer zag dat u niet aanwezig was. Dit zorgde voor commotie en uw jongste schoonbroer vertelde dat u niet mocht terugkeren naar Iran omdat u politiek asiel heeft aangevraagd (CGVS A. (...), p. 7). De patronale ooms van uw vrouw vingen deze discussie op waardoor zij begonnen aandringen op een scheiding (CGVS A. (...), p. 7-8). Wanneer u wordt geconfronteerd met uw eerdere verklaringen waarbij u aanhaalde niet te weten wat uw vrouw eigenlijk had gezegd tegen haar familie, en nu verklaart dat haar jongste broer op de hoogte is van uw asielaanvraag en de rest van de familie wist dat u in België was voor werk, antwoordt u dat de vraag anders werd gesteld en u geen details weet wat uw vrouw precies heeft gezegd (CGVS A. (...), p. 7). Uw antwoorden vallen niet met elkaar te verenigen.

De inhoud van de exacte discussie weet u ook niet aangezien u nooit naar details hebt gevraagd of u herinnert het zich niet (CGVS A. (...), p. 8). Wat haar oudste broer precies zei weet u ook niet aangezien u het nooit heeft gevraagd aan uw vrouw (CGVS A. (...), p. 8). Dat u niet naar details vraagt ondermijnt opnieuw uw vrees ten opzichte van uw schoonfamilie. Er kan van een verzoeker redelijkerwijs verwacht worden dat hij zich informeert over de gebeurtenissen die relevant zouden zijn voor zijn verzoek om internationale bescherming. Waarom haar jongste broer even publiekelijk zou mededelen aan haar oudste, conservatieve broer dat u in België bent om er politiek asiel aan te vragen, weet u ook niet toe te lichten (CGVS A. (...), p. 8). Dat hij de familie even wou inlichten waarom u afwezig was, is niet ernstig (CGVS A. (...), p. 8). Het is zeer flagrant dat uw jongste schoonbroer ervoor zou kiezen om u op deze manier onder de bus te gooien. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd dat dit toch voor problemen zou zorgen, antwoordt u dat u niet weet waarom hij dit zei en deze vragen aan uw vrouw moeten gesteld worden en dat zij misschien details verborgen houdt voor u om u niet triest te maken (CGVS A. (...), p. 8). Uw vrouw verklaarde reeds dat haar jongere broer en zus die op de hoogte waren van uw asielmotieven benadrukten om dit zeker geheim te houden omdat dit problemen zou veroorzaken (CGVS S. (...), p. 5). Dat diezelfde broer dat dan even publiekelijk gaat verkondigen dat u politiek en religieus asiel heeft gevraagd in het bijzijn van zijn streng religieuze oom en familieleden is compleet ongeloofwaardig (CGVS S. (...), p. 5). Hiermee geconfronteerd antwoordt uw vrouw dat haar jongste broer dit deed omdat haar familieleden haar onder druk zetten in verband afwezigheid van u (CGVS S. (...), p. 7). Echter door dit te verklappen stond uw vrouw nog meer onder druk. Er kan bijgevolge geen geloof worden gehecht aan de situatie zoals jullie deze beschrijven. Hoe uw vrouw verder reageerde op de discussie die plaatsvond weet u ook niet (CGVS A. (...), p. 8-9). Na even na te denken haalt u nog aan dat uw vrouw een deadline vroeg van één jaar om te kunnen scheiden (CGVS A. (...), p. 9). Wie dit voorstel aanvaardde weet u ook niet (CGVS A. (...), p. 9). Wat er na de rouwceremonie nog is gebeurd kunt u ook niet toelichten (CGVS A. (...), p. 9). Zo weet u niet of uw vrouw dit incident en de deadline om te scheiden nog verder heeft besproken met haar jongere broer en zus (CGVS A. (...), p. 9-10). Wanneer u wordt gevraagd wat nu nog gebeurd is aangezien de deadline ondertussen verstreken is, moet u andermaal het antwoord schuldig blijven (CGVS A. (...), p. 11). In uw opmerkingen bij het persoonlijk onderhoud werpt u op dat de vertaling van deze passage betekenisloos is. Nochtans geeft u een duidelijk, logisch antwoord op de gestelde vraag waardoor er uw stelling dat vraag en of antwoord betekenis zouden missen niet gevolgd kunnen worden. Evenmin verduidelijkt u uw stelling of corrigeert u uw verklaringen. Verder blijkt dat uw vrouw nog contact had met haar familie, maar liet u na haar hierover vragen te stellen omdat u het te druk hebt met uw problemen, werk en administratie hier (CGVS A. (...), p. 11). Hoewel u aanhaalt dat uw vrouw misschien details achterhoudt om u niet triest te maken, blijkt echter zoals hierboven reeds aangehaald dat u zelf ook geen vragen stelde aan uw vrouw wat wijst op desinteresse langs uwer kant. Wanneer aan uw vrouw wordt gevraagd hoe uw oudste broer reageerde toen hij te weten kwam dat u naar België bent gekomen, moet ook zij het antwoord schuldig blijven (CGVS S. (...), p. 8). Dat zij niets weet omdat zij daar niet is, kan niet gelden als vergoelijking (CGVS S. (...), p. 8). Zo heeft zij nog contact met haar jongste broer en zus (CGVS S. (...), p. 8). Dat zij daarover niet praten, maar meer praten over haar huidig leven en de situatie in België is frappant aangezien dit haar rechtstreekse vrees betreft (CGVS S. (...), p. 8). Nochtans verklaart zij ook dat op de verjaardag van haar moeder's dood, haar oudste broer aanwezig was, maar ze niet weet of daar iets gezegd werd (CGVS S. (...), p. 8). Niet veel later antwoordt ze dat ze het wel één keer gevraagd had of er iets gebeurd was en haar jongste broer zei van niet (CGVS S. (...), p. 8). Jullie verklaringen omtrent het incident met jullie (schoon)familie zijn ontoereikend. Er kan bijgevolge ook geen geloof gehecht worden aan het incident op de begrafenis van uw schoonmoeder en de vrees die u koestert ten opzichte van uw schoonfamilie.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

De overige opmerkingen die u maakte bij de notities werden meegenomen bij de beoordeling van uw verzoek en de opmaak van deze beslissing.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat er voor het verzoek om internationale bescherming van uw echtgenote S. S. (...) (O.V. (...)) eveneens wordt overgegaan tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing. Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 57/6, § 3, eerste lid, 5° en 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van “het recht op tegenspraak”, van “de rechten van verdediging”, van “het beginsel van de wapengelijkheid tussen partijen” en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Tevens meent zij dat er sprake is van een beoordelingsfout.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partij de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat er zich thans geen bijkomende elementen aandienen noch door verzoekende partij worden aangereikt die een ander licht werpen op de eerdere beoordeling in het kader van haar eerste verzoek waar vastgesteld werd dat in hoofde van verzoekende partij geen procedurele noden aanwezig waren die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen zouden rechtvaardigen, en dat aldus de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort blijft gelden en redelijkwijze aangenomen kan worden dat de rechten van verzoekende partij werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

2.2.3. De Raad stelt vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juni 2024 waarbij haar volgend verzoek overeenkomstig artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk wordt verklaard omdat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoekende partij zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekende partij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2.2.4. Verzoekende partij legt er in haar verzoekschrift vooreerst de nadruk op, onder verwijzing naar rechtspraak van het Hof van Justitie, dat het ontvankelijkheidsonderzoek zich dient te beperken tot het onderzoek naar nieuwe elementen en geen onderzoek ten gronde betreft. Evenwel stelt zij vast dat verwerende partij een inhoudelijke geloofwaardigheidsbeoordeling doet van de door haar afgelegde nieuwe verklaringen en bijgebrachte nieuwe elementen, terwijl deze zich dient te beperken tot de beoordeling of er nieuwe elementen aanwezig zijn in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

De Raad duidt erop dat artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet het volgende bepaalt:

“§ 1. Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen of feiten aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

Hierbij kan nuttig worden verwezen naar het arrest van 10 juni 2021 waarin het Hof van Justitie (HvJ 10 juni 2021, LH t. Staatssecretaris voor Justitie en Veiligheid, C-921/19) verduidelijkt dat artikel 40, leden 2 en 3, van de Richtlijn 2013/32 voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen. In het kader van de eerste, voorafgaande stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Deze eerste stap omvat eveneens twee fasen, waarbij in elke fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht (HvJ 10 juni 2021, C-921/19, overw. 34-35).

In een eerste fase wordt een volgend verzoek onderworpen aan een voorafgaand onderzoek om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd (HvJ 10 juni 2021, C-921/19, overw. 36). Er wordt in deze fase enkel getoetst of er elementen of bevindingen bestaan die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (HvJ 10 juni 2021, C-921/19, overw. 50). In het arrest van 9 september 2021 verduidelijkt het Hof van Justitie dat dit elementen of bevindingen omvat die zich hebben voorgedaan na de definitieve beëindiging van de procedure die betrekking had op het vorig verzoek, alsook de elementen of bevindingen die reeds bestonden vóór de beëindiging van de procedure maar waarop de verzoeker zich niet heeft beroepen (HvJ 9 september 2021, XY t. Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl, C-18/20, nr. 44).

Slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3, van de Richtlijn 2013/32. In deze tweede fase wordt nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet (HvJ 10 juni 2021, C-921/19, overw. 37).

De voorbereidende werken verduidelijken verder dat de kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing of wanneer de veiligheids- of mensenrechtensituatie in het land van herkomst van de verzoeker dermate is gewijzigd dat er zich in voorliggend geval een nood aan internationale bescherming opdringt. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet werd betwist, doch ongegrond werd bevonden, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat

op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van dien aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012- 2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De Raad stelt vast dat verzoekende partij er in haar betoog ten onrechte vanuit lijkt te gaan dat de bevoegdheid van verwerende partij in deze beperkt is tot het nagaan of er al dan niet nieuwe elementen worden bijgebracht, waarmee zij evenwel voorbijgaat aan de hierboven vermelde tweede fase van het ontvankelijkheidsonderzoek waarbij vervolgens tevens dient te worden nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming. In tegenstelling tot wat verzoekende partij lijkt voor te houden, kan verwerende partij in het kader van haar onderzoek naar de vraag of de nieuwe elementen die worden bijgebracht de kans aanzienlijk vergroten dat de verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming wel degelijk een geloofwaardigheidsbeoordeling doen van de door haar bijgebrachte nieuwe elementen.

2.2.5. Ook waar verzoekende partij meent dat haar rechten van verdediging werden geschonden omdat zij tegen een dergelijke beslissing tot niet-ontvankelijkheid (volgend verzoek) slechts over een beroepstermijn van tien dagen beschikt, waarbinnen het volgens haar niet mogelijk is om een inhoudelijk verweer te bieden tegen de te verregaande, inhoudelijke geloofwaardigheidsbeoordeling door de commissaris-generaal, kan zij niet door de Raad worden gevolgd.

Vooreerst dient te worden herhaald dat verwerende partij wel degelijk bevoegd is om in het kader van haar onderzoek naar de vraag of de nieuwe elementen die worden bijgebracht de kans aanzienlijk vergroten dat de verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming de geloofwaardigheid van de door verzoekende partij bijgebrachte nieuwe elementen na te gaan.

Verder merkt de Raad op dat artikel 33, lid 2, d) van richtlijn 2013/32/EU uitdrukkelijk bepaalt dat de lidstaten een verzoek om internationale bescherming als niet-ontvankelijk kunnen beschouwen wanneer "het verzoek een volgend verzoek is en er geen nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn gekomen of door de verzoeker werden voorgelegd in verband met de behandeling van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt overeenkomstig Richtlijn 2011/95/EU". Uit de voorbereidende werken bij artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet blijkt bovendien dat de verkorte beroepstermijn van 10 dagen tot doel heeft om de behandeling te versnellen van, onder meer, de verzoeken die door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet-ontvankelijk werden verklaard. In de voorbereidende werken wordt bovendien gesteld: "(...) Tegelijk werd bij de totstandkoming van de richtlijn 2013/32/EU geoordeeld dat het onredelijk zou zijn om voor bepaalde verzoeken om internationale bescherming een volledige behandeling van het verzoek te vereisen, doch dat een voorafgaandelijk onderzoek met betrekking tot de ontvankelijkheid kan volstaan. Dit is bijvoorbeeld het geval voor volgende verzoeken, waarbij wordt vastgesteld dat er geen nieuwe elementen naar voor worden gebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt. (...) Gelet op het feit dat ofwel enkel de ontvankelijkheid van het verzoek werd onderzocht, ofwel een versnelde behandeling door de CGVS verantwoord is door de inhoud van het dossier, is het ook verantwoord om binnen het beroep te voorzien in een verkorte termijn, voor zowel het indienen van het verzoekschrift als voor de behandeling van het beroep (zie artikel 8). Een versnelde behandeling van deze beroepen, laat immers toe het systeem van verzoeken om internationale bescherming te ontlasten, waarbij de mogelijkheid tot het indienen van een daadwerkelijk beroep gegarandeerd blijft. (...) Doch er wordt benadrukt dat deze verkorte termijnen, naast de vereenvoudiging van de procedures die ze met zich meebrengen, redelijke termijnen blijven, die geen afbreuk doen aan het recht op een effectief beroep van een vreemdeling waarvan het verzoek tot internationale bescherming afgewezen werd. De verzoekers om internationale bescherming hebben immers de mogelijkheid om vanaf de indiening van hun verzoek, een advocaat toegewezen te krijgen, ongeacht of het een eerste dan wel een volgend verzoek betreft. De advocaat die hen werd toegewezen kan hen eveneens bijstaan wanneer zij worden gehoord op het Commissariaat generaal en bij het opstellen van eventuele opmerkingen betreffende het gehoorverslag. Er kan dus worden verondersteld dat de advocaat goed vertrouwd is met het dossier. Er wordt eveneens in herinnering gebracht dat volgens het huidige artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet, de verzoeker op elk moment van de beroepsprocedure nieuwe elementen kan aanbrengen, zodanig dat een verkorte termijn voor het indienen van een beroep op geen enkele wijze afbreuk doet aan het recht op een effectief beroep in hoofde van een verzoeker die in eerste aanleg werd afgewezen. Er wordt bovendien aan herinnerd dat de termijn van 10 dagen enkel toepasselijk is wanneer de Commissaris generaal gebruikt maakt van de ontvankelijkheidsprocedure of de versnelde procedure, zoals voorzien in de nieuwe artikelen 57/6 § 3 en 57/6/1 § 1, hetgeen geenszins een automatisme is. Het betreft inderdaad enkel een mogelijkheid voor de Commissaris generaal om gebruik te maken van deze procedures en hij kan dit bovendien enkel doen in de hypothesen waarin door de Europese wetgever een versnelde behandeling nodig wordt geacht, omwille van

objectieve redenen gerelateerd aan de grond van de aanvraag en/of aan het gedrag van de verzoeker.” (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54- 2549/001, 7-8).

2.2.6. Verder meent verzoekende partij dat het recht op een eerlijk proces, de rechten van verdediging, het recht op tegenspraak en het beginsel van wapengelijkheid tussen de partijen werden geschonden nu in de bestreden beslissing verwezen wordt naar informatie die zich in het administratief dossier zou bevinden doch dit administratief dossier niet aan haar werd overgemaakt, ondanks haar raadsman hierom herhaaldelijk heeft verzocht bij de bevoegde diensten van het Commissariaat-generaal. Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt zij in dit verband twee e-mails d.d. 27 juni 2024 en 4 juli 2024 van haar raadsman aan het Commissariaat-generaal (bijlagen 4-5).

Uit het administratief dossier blijkt dat het Commissariaat-generaal de opgevraagde informatie aan haar raadsman overmaakte op 9 juli 2024, i.e. na het verstrijken van de beroepstermijn op 8 juli 2024 (zie administratief dossier, stuk 2, e-mail CGVS d.d. 9 juli 2024).

De Raad duidt er in dit verband evenwel op dat verzoekende partij overeenkomstig de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur een recht op inzage heeft. Dit betreft een passieve openbaarheid op verzoek gezien dit inzagerecht enkel geschiedt op aanvraag. Verzoekende partij en haar raadsman mochten tevens, conform artikel 32 van de Grondwet, het administratief dossier komen inkijken op de zetel van het CGVS en kennis nemen van de inhoud teneinde de verdediging te organiseren.

De Raad wijst verzoekende partij er voorts op dat er geen enkele rechtsregel bestaat waaruit blijkt dat de verwerende partij verplicht zou zijn om binnen een bepaalde tijdspanne bepaalde stukken over te maken waarbij per e-mail of per fax om wordt verzocht. Uitzondering hierop betreft de procedure voorzien in artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet op grond waarvan de verzoeker een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud kan opvragen voordat de beslissing over zijn verzoek om internationale bescherming genomen wordt. Aan verzoekende partij werd overigens conform artikel 57/5quater, § 4 van de Vreemdelingenwet op 12 september 2023 een kopie overgemaakt van de notities van het persoonlijk onderhoud (zie administratief dossier, stuk 5, map “bijkomende informatie”, aangetekend schrijven d.d. 12 september 2023).

Er dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij geenszins aantoont dat zij geen gebruik kon maken van haar inzagerecht. De Raad wijst verzoekende partij erop dat, indien haar raadsman constateerde dat er geen reactie kwam op zijn e-mail van 27 juni 2024, er kon worden verwacht dat hij in deze een diligente houding aannam en het dossier ging inkijken op het CGVS teneinde zijn verdediging voor het verstrijken van de beroepstermijn te kunnen voeren. Verzoekende partij kan geen rechten ontleen aan het uitblijven van enige reactie van verwerende partij. Uit het administratief dossier blijkt nergens dat verzoekende partij/haar raadsman op enig moment (na het verzoek aan het CGVS om het administratief dossier over te maken) inzage heeft gevraagd in het administratief dossier of dat dit zou verhinderd geweest zijn door het CGVS. Evenmin brengt verzoekende partij dergelijke stukken aan waaruit dit zou blijken. Het feit dat de gevraagde stukken uit het administratief dossier niet werden bezorgd aan de raadsman van verzoekende partij, doet dan ook geen afbreuk aan de rechten van verdediging van verzoekende partij, noch aan het bestaan van deze documenten en hun aanwezigheid in het administratief dossier. De Raad onderstreept dat verzoekende partij zelf de verantwoordelijkheid draagt voor een tijdige inzage van het administratief dossier bij het Commissariaat-generaal teneinde het beroep tegen de bestreden beslissing voor te bereiden. Verzoekende partij toont niet aan dat zij geen gebruik heeft kunnen maken van haar inzagerecht met toepassing van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur.

Haar verwijzing naar een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is voorts niet dienstig. De geciteerde rechtspraak betreft individuele gevallen en heeft geen bindende precedentswaarde.

Verzoekende partij maakt dan ook geen schending aannemelijk van het recht op een eerlijk proces, de rechten van verdediging, het recht op tegenspraak en het beginsel van wapengelijkheid tussen de partijen.

2.2.7. De Raad wijst erop dat inzake het eerste verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij van 5 april 2019 door de commissaris-generaal op 9 september 2021 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest nr. 270 477 van 25 maart 2022. Er werd geoordeeld dat geen geloof kon worden gehecht aan haar vermeende, atheïstische getinte activiteiten in Iran en aan de problemen die hieruit beweerdelijk zouden zijn voortgesprongen, dat evenmin geloof kon worden gehecht aan de oprechtheid van haar interesse in het atheïsme en dat ten slotte niet kon worden aangenomen dat zij gepercipieerd zou worden als atheïst bij terugkeer naar Iran. Tegen het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd geen cassatieberoep ingediend.

Bijgevolg resten er verzoekende partij geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot haar vorige verzoek.

De Raad wijst erop dat eens hij een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat dat verzoek betreft, zijn rechtsmacht heeft uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoekende partij betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoekende partij voor internationale bescherming in aanmerking komt. Verzoekende partij kan dan ook onderhavig beroep niet gebruiken om een vorm van beroep in te stellen tegen eerdere beslissingen die reeds in beroep werden bevestigd of waartegen binnen de wettelijk voorziene termijn geen beroep werd ingesteld.

2.2.8. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij haar tweede verzoek om internationale bescherming steunt op het feit dat zij nog steeds niet naar haar land van herkomst kan terugkeren omwille van de problemen die zij aanhaalde in het kader van haar eerste verzoek.

In haar huidig verzoek haalt zij aan dat haar vriend M. F. gearresteerd werd omwille van haar activiteiten op Instagram, doch na een procedure van enkele maanden vrijgesproken werd nadat duidelijk was dat niet M. maar verzoekende partij de eigenaar was van de Instagrampagina. Hierop zouden de Iraanse autoriteiten haar op hun zwarte lijst hebben geplaatst. Verzoekende partij vreest bij terugkeer naar Iran dan ook te zullen worden gearresteerd en veroordeeld wegens haar activiteiten op sociale media (notities CGVS, p. 11-12).

Verder blijkt uit haar verklaringen dat ondertussen ook haar vrouw en zoon zijn aangekomen in België. Verzoekende partij had haar vrouw gevraagd naar België te komen uit schrik dat zij ook gearresteerd zou worden (notities CGVS, p. 5). Daarnaast haalt verzoekende partij aan dat haar schoonfamilie op de hoogte kwam van de reden waarom zij naar België kwam. Sindsdien wordt haar vrouw onder druk gezet om te scheiden van haar (notities CGVS, p. 5). Op 26 augustus 2022 diende haar vrouw een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van haar tweede verzoek legt verzoekende partij verschillende kopieën van juridische documenten, verschillende screenshots van haar Instagramprofiel en een attest van de politie in België neer (zie administratief dossier, stuk 6, map documenten).

De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoekende partij voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt.

2.2.9. De Raad is van oordeel dat verwerende partij in haar beslissing met recht heeft kunnen besluiten dat onderhavige verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen bevat die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Wat betreft haar verwijzing naar de arrestatie van haar vriend M. F. en de in dit verband neergelegde juridische documenten, waarmee zij wilt aantonen dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte kwamen van haar Instagrampagina waarna zij op een zwarte lijst zou zijn geplaatst, wordt in de bestreden beslissing immers dienstig op het volgende gewezen: "Zo verklaart u dat u te weten kwam via uw moeder op 31 augustus 2021 dat uw vriend M. F. (...) gearresteerd werd in Iran wegens uw activiteiten op sociale media (verklaring volgend verzoek, vraag 17, dd. 22.06.2023; CGVS A. (...), p. 11). De Iraanse overheid heeft uw Instagrampagina gevonden en ze arresteerden M. (...) hiervoor en achtten hem verantwoordelijk voor deze pagina (CGVS A. (...), p. 11-12). Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat u uw verklaringen aanpast ten opzichte van uw eerste verzoek. In uw eerste verzoek verklaarde u dat de Iraanse overheid reeds op de hoogte was van uw Instagrampagina en u hiervoor gezocht werd. Nu haalt u aan dat ze deze pagina gevonden werd door de Iraanse autoriteiten en ze deze al twee of drie maanden in de gaten waren aan het houden alvorens M. (...) werd gearresteerd en verantwoordelijk gesteld (CGVS A. (...), p. 13). Echter werd uw vriend M. (...) als eigenaar van de pagina aangeduid. Na enkele maanden werd het voor de Iraanse autoriteiten duidelijk dat niet M. (...), maar u eigenaar bent van deze pagina (CGVS A. (...), p. 12). Zo zijn uw verklaringen reeds tegenstrijdig wat alvast uw geloofwaardigheid niet ten goede komt.

Daarnaast haalde u deze arrestatie al aan tijdens uw beroepsprocedure voor de RvV (zie arrest 267 289, p. 7), wat de RvV toen als een blote bewering beoordeelde (zie arrest 267 289, p. 10). Ondertussen heeft u hiervan documenten bekomen. Echter weet u niet zoveel omtrent M. (...) zijn zogenaamde arrestatie en problemen in Iran. Zo weet u niet met zekerheid wie uw vader belde om hem in te lichten dat M. (...) werd

gearresteerd. U twijfelt tussen zijn maternale oom of zijn broer (CGVS A. (...), p. 13). U weet ook niet veel te vertellen over wat er zich in de rechtbank afspeelde (CGVS A. (...), p. 14). U haalt aan dat de informatie die u heeft gebaseerd is op de documenten (CGVS A. (...), p. 14). Nochtans heeft u tot op heden contact met M. (...) (CGVS A. (...), p. 11). U haalt aan dat M. (...) in het begin bang was om contact te hebben met u (CGVS A. (...), p. 14). Maar dat verklaart niet waarom u via uw ouders niet over meer informatie beschikt omtrent de rechtbanksessies. Daarnaast verklaart u dat de Iraanse autoriteiten langsgingen bij uw vrouw waarbij ze dreigden dat u moest stoppen met uw activiteiten op Instagram (CGVS A. (...), p. 17). U weet echter niet wanneer dit gebeurde (CGVS A. (...), p. 17). Uw tekort aan kennis is alvast niet ernstig. Het betreft immers informatie dat rechtstreeks betrekking heeft met uw vrees.

De hamvraag blijft echter hoe de Iraanse autoriteiten M. (...) verantwoordelijk achtten voor uw Instagrampagina. Ook u moet daar het antwoord op schuldig blijven. Zo weet u niet hoe de autoriteiten bij M. (...) zijn terechtgekomen (CGVS A. (...), p. 13). Wanneer u wordt gevraagd waarom de autoriteiten dachten dat M. (...) eigenaar was van die pagina, weet u het ook niet. Zo haalt u aan dat de pagina op uw e-mailadres en telefoonnummer staat (CGVS A. (...), p. 12-14). Volgens M. (...) zeiden de autoriteiten dat het gebruikt werd vanuit zijn huis (CGVS A. (...), p. 14). Het blijft onduidelijk waarom uw vriend verantwoordelijk geacht zou worden voor uw Instagrampagina. Daarnaast blijkt uw vrouw niet over veel informatie te beschikken omtrent deze rechtszaak (CGVS S. (...), p. 10-11). Zo weet uw vrouw niet wanneer M. (...) precies werd gearresteerd. Ze weet ook niet waarom M. (...) verantwoordelijk werd gehouden voor die pagina, noch weet ze hoe lang hij gearresteerd is geweest (CGVS S. (...), p. 10-11). Ze weet ook niet hoe er dan door de Iraanse overheid geconcludeerd werd dat deze pagina van u was (CGVS S. (...), p. 11). Volgens u was uw moeder dit zelf gaan verkondigen in de rechtbank dat deze pagina van u was (CGVS A. (...), p. 16). Dat uw vrouw hiervan niet op de hoogte is, is op zijn minst gezegd vreemd. Zo woonde uw vrouw in die periode bij uw familie waardoor er van haar verwacht kan worden op de hoogte te zijn van alle details (CGVS S. (...), p. 11). Dat uw vrouw op dat moment het druk had met haar zus en haar eigen moeder is geen afdoende uitleg om daarnaast niet op de hoogte te zijn van uw problemen in Iran (CGVS S. (...), p. 11).

Wanneer u wordt gevraagd waarom u uw Instagrampagina terug activeerde, antwoordt u dat u bewijs nodig had voor uw nieuw verzoek om internationale bescherming (CGVS A. (...), p. 17). Bovendien geeft u toe dat u af en toe blijft posten, maar u niet meer zo actief bent en vaak zaken terug verwijderd (CGVS A. (...), p. 17-18). Gevraagd waarom u uw berichten terug verwijderd, ontkent u uw berichten te verwijderen. In uw opmerkingen bij de notities stelt u niet gezegd te hebben dat u uw berichten verwijderd na ze te hebben gepost. Als verklaring werpt u op dat hoewel u de tolk begreep hij niet al uw antwoorden correct vertaalde aangezien hij kennis miste om de algemene betekenis te begrijpen. Uit het verloop van het persoonlijk onderhoud en uw nagestuurde opmerkingen kan dit evenwel niet blijken. In de aangehaalde passage is de vertaling een duidelijke logische zin waarna de uw uitspraak herhaald wordt in de daaropvolgende vraag. Deze vraag grijpt u niet aan om de volgens u foute vertaling te corrigeren, u herhaalt slechts dat u soms zaken verwijderd. Slechts als de Protection Officer stelt dat hij niet begrijpt waarom u uw posts zou verwijderen en u om opheldering vraagt komt u terug op uw eerdere uitspraak (CGVS A. (...), p. 18). Vervolgens stelt u dat indien België u bescherming biedt, u uw pagina zal verwijderen om geen problemen te kennen in de toekomst (CGVS A. (...), p. 18). U wacht dus om uw pagina te verwijderen om bewijs te kunnen hebben zolang uw verzoek om internationale bescherming loopt (CGVS A. (...), p. 18). Dit getuigt alvast niet van een intrinsieke overtuiging om mensen te informeren, maar komt opnieuw bijzonder opportunistisch over, wat ook in uw eerste verzoek reeds werd aangehaald. Ook daar werd benadrukt dat uw berichten niet getuigen van een oprechte inspanning, noch van een werkelijke interesse of politieke/religieuze overtuiging maar louter dienen om een beschermingsstatuut in België te bekomen.

Verder dient te worden vastgesteld dat de documenten die u voorlegt louter kopieën zijn waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan en die om voor de hand liggende redenen makkelijk te manipuleren zijn. Voorts blijkt uit beschikbare informatie dat er in Iran een markt bestaat voor het aanbieden en verkrijgen van valse documenten.

Dat er getwijfeld kan worden aan de waarachtigheid van deze juridische documenten blijkt tevens uit verschillende zaken. Zo dient vooreerst opgemerkt te worden dat volgens de tolk die de documenten vertaalde, de zinsbouw en grammatica te wensen overliet (CGVS A. (...), p. 19). Volgens u bestaat de rechtbank uit ongeletterde mensen en het er in Iran nu eenmaal zo aan toe gaat (CGVS A. (...), p. 19). Dat de Iraanse autoriteiten documenten vol fouten zouden afleveren doet alvast de wenkbrauwen fronsen. Dit komt alvast de authenticiteit van deze documenten niet ten goede. Bovendien komt het telefoonnummer dat u vermeldt te hebben gehad in Iran, niet overeen met het telefoonnummer in de documenten (CGVS A. (...), p. 19). Daarnaast halen sommige documenten aan dat M. (...) dit gsmnummer zou overgekocht hebben, waardoor hij gelinkt zou worden aan uw pagina (CGVS A. (...), p. 19-20). U verklaart echter aan dat het niet over uw gsmnummer gaat (CGVS A. (...), p. 19-20). Hoewel dit een plausibele uitleg zou kunnen zijn waarom M. (...) gelinkt wordt aan uw Instagrampagina verklaart u dat dit niet klopt. Evenzeer blijken twee handtekeningen op verschillende documenten exact hetzelfde te zijn, hoewel het over andere documenten gaan (CGVS A. (...), p. 20). Volgens u kan dit met een stempel gezet zijn (CGVS A. (...), p. 20). Daar wordt echter geen geloof aan gehecht aangezien stempels als handtekening alles behalve veilig zijn. Wanneer u wordt gevraagd hoe u deze documenten heeft bekomen, haalt u aan dat het via een advocaat is die uw moeder contacteerde. U weet echter niet over wie het hier gaat (CGVS A. (...), p. 18). U weet ook niet hoe de

advocaat van uw moeder het voor elkaar heeft gekregen om documenten te bekomen (CGVS A. (...), p. 19). Aangezien de documenten van een slechte kwaliteit zijn, wordt u gevraagd of u via de online database documenten kon bemachtigen (CGVS A. (...), p. 19). U bent niet op de hoogte van deze mogelijkheid wat zeer vreemd is. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, en werd toegevoegd aan uw administratief dossier kunnen rechtszaken online opgevolgd worden aan de hand van een dossiernummer. Bovenstaande vaststellingen zorgen ervoor dat er geen geloof kan worden gehecht aan de juridische documenten die u voorlegt. Gegeven voorgaande argumenten kan er geenszins enige objectieve bewijswaarde verleend worden aan de door u voorgelegde juridische stukken ter staving van uw asielrelaas. Dergelijke stukken kunnen bovendien enkel als bewijs worden aanvaard voor zover ze worden gedragen door plausibele en geloofwaardige verklaringen, hetgeen hier, zoals hierboven werd vastgesteld, niet zonder meer het geval is.

Dat uw Instagrampagina even geblokkeerd werd verandert niets aan de reeds bovenstaande opmerkingen. Ook dit kan gemakkelijk zelf in scene gezet zijn door het foute wachtwoord in te geven. Daarnaast blijkt uit de documenten die u voorlegt dat sommige video's door Instagram zelf werden verwijderd omdat u niet de toestemming had deze video en muziek integraal te delen. Op geen enkele manier toont u aan dat uw instagrampagina geblokkeerd zou zijn geweest door de Iraanse autoriteiten of door de hacker die M. (...) zelf inhuurde (CGVS A. (...), p. 15). Bovendien voegt u ook een screenshot toe dat uw andere pagina betreffende planten ook niet toegankelijk zou zijn. Waarom deze pagina met planten als enige inhoud tevens geblokkeerd zou zijn, is niet duidelijk. Hetzelfde geldt voor het document van de politie. Hoewel volgens u de Belgische politie uw Instagrampagina kon deblokken (CGVS, A. (...), p. 15), blijkt dit niet duidelijk uit het document dat u voorlegt. Het document zegt enkel dat u aanwezig was op het politiebureau maar vermeldt nergens de reden voor uw aanwezigheid. Noch werd er een pv opgesteld, hoewel u zelf wel verklaart klacht te hebben ingediend maar u niets ontvangen heeft (CGVS A. (...), p. 15). Dat u vreemde berichten ontving van mensen die u niet kent via Instagram en u dit linkt aan de arrestatie van M. (...) (CGVS A. (...), p. 20) volstaat evenmin om reeds gemaakte ongeloofwaardigheid op te heffen.

Tot slot is het nog vreemd dat u verklaart dat wanneer u uw tweede verzoek indiende, M. (...) nog oké was en hij nog geen problemen had (CGVS A. (...), p. 4). Zijn problemen begonnen volgens u pas na uw tweede interview toen hij gearresteerd werd (CGVS A. (...), p. 4). Dit kan niet kloppen. Zo dateert uw tweede verzoek van 21 april 2022. U verklaarde echter tijdens de beroepsprocedure van uw vorig verzoek al dat M. (...) gearresteerd werd omwille van uw activiteiten op Instagram (zie arrest 267 289, p. 7).

Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier, ook dat de Iraanse autoriteiten weinig interesse hebben om terugkerende verzoekers om internationale bescherming te vervolgen wegens activiteiten buiten Iran, zij het wegens hun vluchtrelaas, zij het wegens activiteiten op sociale media met betrekking tot kritiek op de Iraanse autoriteiten of met betrekking tot hun geloofsactiviteiten. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren, quod non in casu."

Deze door haar aangehaalde elementen kunnen dan ook niet worden beschouwd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekende partij in aanmerking komt voor internationale bescherming. Verzoekende partij toont niet aan dat haar vriend M. F. gearresteerd werd omwille van haar Instagrampagina, waardoor zij evenmin aannemelijk maakt dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van haar Instagrampagina.

Wat betreft de aangehaalde problemen met haar schoonfamilie die haar vrouw onder druk zouden zetten om van haar te scheiden nadat zij op de hoogte kwamen van de reden waarom zij in België verblijft, duidt de Raad erop dat aan deze problemen geen enkel geloof kan worden gehecht. Door verwerende partij worden in dit verband immers volgende pertinente vaststellingen gedaan: "In verband met de ooms van uw vrouw die conservatief zijn en voor de overheid zouden werken weet u ook niet veel te vertellen. Zo verklaart u dat haar patronale ooms en zonen voor de Iraanse overheid werken (CGVS A. (...), p. 5). Echter weet u om te beginnen al geen namen (CGVS A. (...), p. 5). Wie exact welke functie heeft weet u ook niet (CGVS A. (...), p. 5). U kunt enkel vertellen dat sommige werken voor Sepah, sommige voor de politie en één werkt als hoofd van een politiekantoor. Een ander werkt als bewaker van een vervanger van S'. S'. (...) (CGVS A. (...), p. 5). U weet ook niet hoeveel ooms uw vrouw heeft (CGVS A. (...), p. 6). Uw vrouw vertelt dat er nog één broer van haar vader in leven is en het vooral over die zijn zonen en kleinzonen gaat (CGVS S. (...), p. 6). Echter kent uw vrouw ook niet alle namen (CGVS S. (...), p. 6). Dat u niet over dergelijke informatie beschikt ondermijnt alvast uw vrees.

Wanneer u eerst wordt gevraagd wat uw vrouw aan haar familie vertelde toen u alleen Iran verliet, moet u toegeven dat u dat eigenlijk nooit gevraagd heeft aan uw vrouw wat voor reden zij opgaf voor uw afwezigheid (CGVS, p. 6). Wanneer u wordt gevraagd of haar familie dan geen vragen stelde, antwoordt u waarschijnlijk wel, maar u niet weet wat uw vrouw zei. U vermoedt dat uw vrouw wel iets zal gezegd hebben over uw probleem tegen haar jongste broer en zus (CGVS A. (...), p. 6). Maar u moet het antwoord schuldig blijven wat ze gezegd zou hebben (CGVS A. (...), p. 6). Het is zeer vreemd dat u niet op de hoogte zou zijn wat uw vrouw tegen haar familie gezegd heeft in verband met uw plotse afwezigheid. Zo bent u al jaren weg uit Iran

(CGVS A. (...), p. 3, 10). Bovendien verblijft uw vrouw ondertussen in België samen met u (CGVS A. (...), p. 3, 5). Dat u de tijd niet heeft genomen om dit eens te bevragen is frappant en komt uw geloofwaardigheid niet ten goede.

Uw vrouw vertelt daarentegen dat ze aan haar familieleden vertelde dat u voor uw werk naar België was gekomen (CGVS S. (...), p. 4). Ze verklaart enkel aan haar jongere broer en oudere zus alles te hebben verteld (CGVS S. (...), p. 4). Ze voegt toe dat haar broer en zus haar vroegen dit geheim te houden aangezien het anders problemen zou veroorzaken voor de familie (CGVS S. (...), p. 5).

In verband met het incident op de begrafenis van uw schoonmoeder blijken uw antwoorden evenmin aannemelijk. Zo vertelt u dat op de begrafenis van uw schoonmoeder, uw oudste schoonbroer zag dat u niet aanwezig was. Dit zorgde voor commotie en uw jongste schoonbroer vertelde dat u niet mocht terugkeren naar Iran omdat u politiek asiel heeft aangevraagd (CGVS A. (...), p. 7). De patronale ooms van uw vrouw vingen deze discussie op waardoor zij begonnen aandringen op een scheiding (CGVS A. (...), p. 7-8). Wanneer u wordt geconfronteerd met uw eerdere verklaringen waarbij u aanhaalde niet te weten wat uw vrouw eigenlijk had gezegd tegen haar familie, en nu verklaart dat haar jongste broer op de hoogte is van uw asielaanvraag en de rest van de familie wist dat u in België was voor werk, antwoordt u dat de vraag anders werd gesteld en u geen details weet wat uw vrouw precies heeft gezegd (CGVS A. (...), p. 7). Uw antwoorden vallen niet met elkaar te verenigen.

De inhoud van de exacte discussie weet u ook niet aangezien u nooit naar details hebt gevraagd of u herinnert het zich niet (CGVS A. (...), p. 8). Wat haar oudste broer precies zei weet u ook niet aangezien u het nooit heeft gevraagd aan uw vrouw (CGVS A. (...), p. 8). Dat u niet naar details vraagt ondermijnt opnieuw uw vrees ten opzichte van uw schoonfamilie. Er kan van een verzoeker redelijkerwijs verwacht worden dat hij zich informeert over de gebeurtenissen die relevant zouden zijn voor zijn verzoek om internationale bescherming. Waarom haar jongste broer even publiekelijk zou mededelen aan haar oudste, conservatieve broer dat u in België bent om er politiek asiel aan te vragen, weet u ook niet toe te lichten (CGVS A. (...), p. 8). Dat hij de familie even wou inlichten waarom u afwezig was, is niet ernstig (CGVS A. (...), p. 8). Het is zeer flagrant dat uw jongste schoonbroer ervoor zou kiezen om u op deze manier onder de bus te gooien. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd dat dit toch voor problemen zou zorgen, antwoordt u dat u niet weet waarom hij dit zei en deze vragen aan uw vrouw moeten gesteld worden en dat zij misschien details verborgen houdt voor u om u niet triest te maken (CGVS A. (...), p. 8). Uw vrouw verklaarde reeds dat haar jongere broer en zus die op de hoogte waren van uw asielmotieven benadrukten om dit zeker geheim te houden omdat dit problemen zou veroorzaken (CGVS S. (...), p. 5). Dat diezelfde broer dat dan even publiekelijk gaat verkondigen dat u politiek en religieus asiel heeft gevraagd in het bijzijn van zijn streng religieuze oom en familieleden is compleet ongeloofwaardig (CGVS S. (...), p. 5). Hiermee geconfronteerd antwoordt uw vrouw dat haar jongste broer dit deed omdat haar familieleden haar onder druk zetten in verband afwezigheid van u (CGVS S. (...), p. 7). Echter door dit te verklappen stond uw vrouw nog meer onder druk. Er kan bijgevolge geen geloof worden gehecht aan de situatie zoals jullie deze beschrijven. Hoe uw vrouw verder reageerde op de discussie die plaatsvond weet u ook niet (CGVS A. (...), p. 8-9). Na even na te denken haalt u nog aan dat uw vrouw een deadline vroeg van één jaar om te kunnen scheiden (CGVS A. (...), p. 9). Wie dit voorstel aanvaardde weet u ook niet (CGVS A. (...), p. 9). Wat er na de rouwceremonie nog is gebeurd kunt u ook niet toelichten (CGVS A. (...), p. 9). Zo weet u niet of uw vrouw dit incident en de deadline om te scheiden nog verder heeft besproken met haar jongere broer en zus (CGVS A. (...), p. 9-10). Wanneer u wordt gevraagd wat nu nog gebeurd is aangezien de deadline ondertussen verstreken is, moet u andermaal het antwoord schuldig blijven (CGVS A. (...), p. 11). In uw opmerkingen bij het persoonlijk onderhoud werpt u op dat de vertaling van deze passage betekenisloos is. Nochtans geeft u een duidelijk, logisch antwoord op de gestelde vraag waardoor er uw stelling dat vraag en of antwoord betekenis zouden missen niet gevolgd kunnen worden. Evenmin verduidelijkt u uw stelling of corrigeert u uw verklaringen. Verder blijkt dat uw vrouw nog contact had met haar familie, maar liet u na haar hierover vragen te stellen omdat u het te druk hebt met uw problemen, werk en administratie hier (CGVS A. (...), p. 11). Hoewel u aanhaalt dat uw vrouw misschien details achterhoudt om u niet triest te maken, blijkt echter zoals hierboven reeds aangehaald dat u zelf ook geen vragen stelde aan uw vrouw wat wijst op desinteresse langs uwer kant. Wanneer aan uw vrouw wordt gevraagd hoe uw oudste broer reageerde toen hij te weten kwam dat u naar België bent gekomen, moet ook zij het antwoord schuldig blijven (CGVS S. (...), p. 8). Dat zij niets weet omdat zij daar niet is, kan niet gelden als vergoelijking (CGVS S. (...), p. 8). Zo heeft zij nog contact met haar jongste broer en zus (CGVS S. (...), p. 8). Dat zij daarover niet praten, maar meer praten over haar huidig leven en de situatie in België is frappant aangezien dit haar rechtstreekse vrees betreft (CGVS S. (...), p. 8). Nochtans verklaart zij ook dat op de verjaardag van haar moeder's dood, haar oudste broer aanwezig was, maar ze niet weet of daar iets gezegd werd (CGVS S. (...), p. 8). Niet veel later antwoordt ze dat ze het wel één keer gevraagd had of er iets gebeurd was en haar jongste broer zei van niet (CGVS S. (...), p. 8). Jullie verklaringen omtrent het incident met jullie (schoon)familie zijn ontoereikend. Er kan bijgevolge ook geen geloof gehecht worden aan het incident op de begrafenis van uw schoonmoeder en de vrees die u koestert ten opzichte van uw schoonfamilie."

Deze beweerde problemen met haar schoonfamilie, waaraan geen enkel geloof kan worden gehecht, kunnen dan ook evenmin worden beschouwd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekende partij in aanmerking komt voor internationale bescherming.

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met de nieuwe elementen en verklaringen die verzoekende partij aanbracht in het kader van haar volgend verzoek en dat hij deze zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen. Hij komt op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoekende partij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij in voorliggend verzoekschrift niet de minste poging onderneemt om het geheel van voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, in concreto te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekende partij toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij echter geheel in gebreke blijft.

2.2.10. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad verwerende partij bij waar deze besluit dat verzoekende partij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.2.11. Per aanvullende nota van 9 april 2025 (zie rechtsplegingsdossier, stuk 8) legt verzoekende partij nog een bundel stukken neer om aan te tonen dat zij en haar echtgenote politieke activiteiten hebben in België. Het betreft verschillende foto's van hun activiteiten (bijlage 1), Instagramposts met foto's van hen op de betoging van 9 maart 2025 voor de Iraanse ambassade die verspreid werden door verschillende nieuwskanalen en screenshots van de Instagramprofielen van deze kanalen (bijlagen 2-4 en 7-12), Wikipediapagina's van de kanalen die de beelden verspreidden (bijlagen 5, 6 en 13) en een uittreksel uit het rapport "Iran: Les médias d'opposition, 1980-2024" d.d. 24 december 2024 van OFPRA (Office Français de Protection des Réfugiés et Apatrides) (bijlage 14). In haar aanvullende nota wijst zij erop dat zij en haar echtgenote zich hebben aangesloten bij de Constitutionele Partij van Iran in België. Sindsdien zouden zij regelmatig deelnemen aan betogingen, activiteiten, herdenkingen en online debatten, waarvan vaak beelden op sociale media en nieuwskanalen gedeeld en verspreid worden. In het bijzonder wijst zij op haar deelname aan een betoging op 9 maart 2025 voor de Iraanse ambassade, waarvan een video werd gemaakt waarop zij en haar echtgenote duidelijk te zien zijn. Zij duidt erop dat deze video verspreid werd op de Instagramkanalen van verschillende populaire Iraanse oppositienetwerken en – media, waardoor de video een groot bereik kende. Zij meent dat zij omwille hiervan bij terugkeer naar Iran vervolgd zal worden door de Iraanse autoriteiten. Ter staving van dit risico citeert zij uit verschillende internetartikelen en internationale rapporten.

Wat betreft deze aangehaalde politieke activiteiten in België, merkt de Raad evenwel vooreerst op dat verzoekende partij enkel haar deelname aan een betoging op 9 maart 2025 afdoende staft (zie bijlagen 2, 4, 8, 9 en 11 van de aanvullende nota). Waar zij immers verschillende foto's bijbrengt van "demonstraties en activiteiten" (zie bijlage 1 van de aanvullende nota), duidt de Raad erop dat nergens geconcretiseerd wordt waarop deze ongedateerde foto's precies betrekking hebben. De bijschriften bij (bepaalde van) deze foto's zijn voorts niet gesteld in de taal van de rechtspleging en niet vergezeld van een vertaling. Bij gebrek aan een vertaling naar de taal van de rechtspleging toe, neemt de Raad deze met toepassing van artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 niet in overweging. De Raad stelt dan ook vast dat zij enkel haar deelname aan een betoging voor de Iraanse ambassade op 9 maart 2025 afdoende aantoon, doch niet de andere door haar beweerde activiteiten. Ook inzake haar beweerde lidmaatschap van de Constitutionele Partij van Iran in België brengt zij geen enkel begin van bewijs bij.

Verder duidt de Raad erop dat het zeer opportunistisch overkomt dat verzoekende partij plots in maart 2025 deelneemt aan een dergelijke betoging, zonder dat ergens uit blijkt dat zij ooit eerder dergelijke politieke activiteiten had ondanks zij reeds sinds april 2019 in België verblijft. De Raad is dan ook van oordeel dat haar deelname aan deze betoging, net zoals haar atheïstische activiteiten, geenszins voortspuit vanuit een oprechte overtuiging maar louter vanuit opportunistische overwegingen die enkel tot doel hebben om de vluchtelingenstatus te verwerven.

Evenmin maakt verzoekende partij aannemelijk dat zij louter wegens haar deelname aan een betoging voor de Iraanse ambassade op 9 maart 2025, waarvan beelden werden verspreid op sociale media, bij terugkeer naar Iran dreigt vervolgd te worden door de Iraanse autoriteiten. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat nergens uit blijkt dat bij de verspreiding van deze beelden op sociale media haar naam vermeld werd, waardoor de loutere verspreiding van deze beelden an sich geenszins aantoon dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van haar deelname aan deze betoging. Dient hierbij te worden bemerkt dat ook hier niet alle

bijschriften bij de Instagramposts gesteld zijn in de taal van de rechtspleging en niet vergezeld van een vertaling, waardoor deze evenmin in overweging worden genomen door de Raad. Bovendien blijkt uit de door verwerende partij bijgebrachte informatie, meer bepaald de “COI Focus” betreffende “Iran. Surveillance van de diaspora door de Iraanse autoriteiten” d.d. 10 mei 2023 (zie administratief dossier, stuk 7, map landeninformatie, deel 5), dat de Iraanse autoriteiten weinig interesse hebben om terugkerende verzoekers om internationale bescherming te vervolgen wegens activiteiten buiten Iran, zij het wegens hun vluchtrelaas, zij het wegens activiteiten op sociale media met betrekking tot kritiek op de Iraanse autoriteiten of met betrekking tot hun geloofsactiviteiten. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren, quod non in casu. Uit voormelde COI-Focus blijkt dat naar het thuisland terugkerende Iraniërs doorgaans geen problemen ondervinden, dat illegaal vertrek hooguit resulteert in een boete of een voorwaardelijke gevangenisstraf, dat geen berichtgeving wordt gevonden van afgewezen verzoekers om internationale bescherming uit Europa die na terugkeer problemen ondervonden hebben met de Iraanse autoriteiten en de geraadpleegde experts evenmin melding maken van grote problemen desbetreffend en dat het eerder personen zijn met een verhoogd risicoprofiel die in de belangstelling staan van voormelde autoriteiten. Voorts komt uit voormelde COI-Focus van 10 mei 2023 naar voren dat niettegenstaande Iran één van de belangrijkste actoren van transnationale repressie is en voorts de internetsurveillance sinds de dood van Mahsa Amini in september 2022 en de daarop volgende straatprotesten naar alle waarschijnlijkheid is opgevoerd, de capaciteit van de Iraanse autoriteiten om de sociale media van haar burgers in het buitenland te monitoren niet onbepaald is, dat hoofdzakelijk activisten in ballingschap, doch niet alle, worden gemonitord, dat het regime prioriteiten stelt op basis van haar belangen en dat deze kunnen wijzigen. Volgens de geraadpleegde cybersecurityexpert liggen de prioriteiten thans bij journalisten en activisten van etnische minderheden en ook milieuactivisten. Overigens betreft het de invloed die een persoon heeft die bepaalt of deze een prioriteit vormt voor het regime, waarbij bijvoorbeeld het hebben van 10.000 volgens niet belangrijk wordt geacht, en is de hoeveelheid kritiek die een persoon uit op het regime geen grote factor in het vergroten van het risico dat een cyberdissident in ballingschap gemonitord wordt (p. 21). Tevens blijkt uit de informatie dat de Iraanse autoriteiten bij het monitoren minder geïnteresseerd zijn in platformen als blogs en Facebook, omdat deze platformen minder gebruikt worden. De geraadpleegde bron acht het “zeer, zeer, zeer onwaarschijnlijk” dat een Facebookprofiel buiten Iran met 500 vrienden dat het regime bekritiseert, gemonitord zou worden door de Iraanse autoriteiten (p. 21-22). Wat betreft de deelname aan protesten in het buitenland, blijkt eveneens dat de Iraanse autoriteiten vooral hun aandacht richten op personen met een bepaald profiel (p. 36). Uit het geheel van voorliggende informatie komt dan ook duidelijk naar voren dat het personen zijn met een welbepaald profiel en een zekere invloed die bij een terugkeer naar Iran een groter risico lopen op problemen. Dat ook personen met een laag politiek profiel, die niet eerder onder de aandacht van de Iraanse autoriteiten zijn gekomen, ernstige problemen riskeren bij een terugkeer naar Iran, kan uit deze informatie niet worden afgeleid. Evenmin blijkt zulks uit de door verzoekende partij bijgebrachte informatie. Het loutere gegeven dat beelden van haar en haar echtgenote op een betoging voor de Iraanse ambassade in België op Instagram werden verspreid door verschillende Iraanse oppositienetwerken en -media – waarbij overigens nergens uit blijkt dat hun naam hierbij werd vermeld noch dat hun rol die van gewone deelnemer oversteeg – kan dan ook niet worden beschouwd als een nieuw element dat de kans aanzienlijk vergroot dat verzoekende partij in aanmerking komt voor internationale bescherming.

2.2.12. Wat betreft nog de ter terechtzitting neergelegde informatie inzake de algemene (mensenrechten)situatie in Iran, in het bijzonder deze voor vrouwen, minderheden en kinderen, duidt de Raad erop dat een nood aan internationale bescherming in concreto dient te worden aangetoond waardoor een dergelijke loutere verwijzing naar informatie van louter algemene aard, zonder een concreet verband aan te tonen met haar individuele en persoonlijke situatie, evenmin beschouwd kan worden als een nieuw element dat de kans aanzienlijk vergroot dat verzoekende partij in aanmerking komt voor internationale bescherming.

2.2.13. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 6 en 7) en dat verzoekende partij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal d.d. 5 september 2023 de kans kreeg om te verduidelijken welke nieuwe elementen zij in het kader van haar huidig verzoek om internationale bescherming aanvoert en om aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Farsi. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.14. *Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van verwerende partij door de Raad geen beoordelingsfout kan worden ontwaard.*

2.2.15. *Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.*”

De Raad stelt vast dat verzoekende partij in haar verzoekschrift geen concrete elementen bijbrengt die een ander licht kunnen werpen op de vaststellingen die werden gedaan in het arrest inzake haar echtgenoot A.A., en waaruit blijkt dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden problemen van haar echtgenoot met de Iraanse autoriteiten en hun problemen met hun (schoon)familie. Verzoekende partij drukt haar verontwaardiging uit over het feit dat de in haar hoofde genomen beslissing louter gesteund is op de motieven op basis waarvan de commissaris-generaal een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) ten aanzien van haar echtgenoot nam. Zij legt er de nadruk op dat haar vervolgingsvrees en haar verklaringen dienaangaande op individuele wijze dienen te worden beoordeeld, doch dat de commissaris-generaal nauwelijks rekening heeft gehouden met de verklaringen die zij aflegde over deze problemen met haar familie. Nochtans was zij als enige rechtstreeks betrokken en aanwezig en baseert haar echtgenoot zich desbetreffend op hetgeen zij hem hierover vertelde. De Raad is evenwel van oordeel dat gelet op de verbondenheid van haar asielmotieven met die van haar echtgenoot, de commissaris-generaal terecht kon verwijzen naar de beslissing die ten aanzien van deze laatste werd genomen en waarin gewezen wordt op het ongeloofwaardige karakter van zowel de problemen van haar echtgenoot met de Iraanse autoriteiten als hun beweerde problemen met hun (schoon)familie. Deze handelswijze betekent geenszins dat haar verzoek niet individueel werd onderzocht. Waar zij inzake de voorgehouden problemen met haar familie stelt dat nauwelijks rekening werd gehouden met haar verklaringen dienaangaande terwijl zij nochtans als enige rechtstreeks betrokken en aanwezig was, bemerkt de Raad bovendien dat in de motivering van de beslissing ten aanzien van haar echtgenoot wel degelijk tevens verwezen wordt naar de verklaringen die verzoekende partij aflegde over deze problemen doch vastgesteld wordt dat hun beide verklaringen hieromtrent vaag, inconsistent en onaannemelijk zijn. Dient voorts nog benadrukt te worden dat ook van haar echtgenoot mag worden verwacht dat hij terdege op de hoogte is van de concrete problemen die zich afspeelden met de familie van verzoekende partij. Het loutere gegeven dat hij zelf niet aanwezig was in het land, vormt geenszins een afdoende vergoelijking voor zijn gebrekkige kennis over de familieleden die zijn vrouw onder druk zouden zetten om van hem te scheiden, over hetgeen zijn vrouw haar familie vertelde toen hij alleen Iran verliet en over het incident op de begrafenis van zijn schoonmoeder waar zijn jongste schoonbroer aan zijn oudste, conservatieve schoonbroer verteld zou hebben dat hij in België is om er politiek en religieus asiel aan te vragen. Indien verzoekende partij en haar echtgenoot daadwerkelijk omwille hiervan een vrees koesteren bij terugkeer naar Iran, mag immers worden verwacht dat verzoekende partij haar echtgenoot tot in detail zou hebben ingelicht over deze problemen met hun (schoon)familie.

Verder blijft verzoekende partij in haar verzoekschrift steken in loutere vergoelijken, het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gedane bevindingen, maar dit zonder de vastgestelde vaagheden, inconsistenties en onaannemelijkheden in haar verklaringen en die van haar echtgenoot over de problemen met haar familie afdoende en concreet te weerleggen. Derhalve werpt zij geenszins een ander licht op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van deze problemen.

2.2.7. Daar waar verzoekende partij stelt dat zij over een verhoogd risicoprofiel beschikt omdat zij langs vaders kant verschillende familieleden heeft die werkzaam zijn voor en/of verbonden zijn aan en/of een hoge mate van loyaliteit vertonen ten opzichte van het Iraanse regime, waardoor zij dan ook bij een terugkeer in de negatieve aandacht van de Iraanse autoriteiten staat dan wel dreigt te staan, benadrukt de Raad evenwel dat uit het voorgaande is gebleken dat nergens uit blijkt dat verzoekende partij daadwerkelijk problemen kent met haar conservatieve familieleden die voor de overheid zouden werken. Verzoekende partij toont dan ook geenszins *in concreto* aan bij terugkeer naar Iran een verhoogd risico te lopen op vervolging omdat zij familieleden zou hebben die voor de Iraanse autoriteiten werken.

2.2.8. Daarnaast voert verzoekende partij in haar verzoekschrift nog aan dat zij een “*gewijzigde maatschappelijk-religieuze houding ten opzichte van het dragen van een hoofddoek*” heeft en duidt zij op de algemene situatie voor vrouwen in Iran, in het bijzonder de kledingvoorschriften aldaar voor vrouwen.

De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partij weliswaar gewag maakt van een “*gewijzigde maatschappelijk-religieuze houding ten opzichte van het dragen van een hoofddoek*” doch op geen enkele wijze concretiseert welke houding zij in dit verband dan precies zou hebben aangenomen en hoe zij zulks tot uiting brengt. Zij toont dan ook geenszins *in concreto* aan dat zij bij een terugkeer naar Iran zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Iran vigerende wetten, regels en gebruiken en aldaar niet zou

kunnen aarden en haar leven opnemen en uitbouwen. Ook wat betreft de hoofddoekplicht in Iran, blijkt uit niets dat het voor verzoekende partij onoverkomelijk zou zijn om zich bij een terugkeer naar Iran in het openbaar (opnieuw) te conformeren aan de aldaar heersende (kleding)voorschriften voor vrouwen. Daarenboven dient te worden opgemerkt dat het loutere gegeven dat zij zich in Iran (buitenshuis) dient te conformeren aan de dominante cultuur en bijvoorbeeld een hoofddoek zou moeten dragen op zich geen 'vervolg' in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en geen 'ernstige schade' in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet uitmaakt. Bepaalde aanpassingen, zoals zich deels anders kleden, om zich in het openbaar aan bepaalde culturele standaarden of normen aan te passen, vormen op zich geen inbreuk op haar fundamentele grondrechten en vrijheden. Dergelijke aanpassingen kunnen dan ook niet als onoverkomelijk worden beschouwd.

Ook anderszins toont verzoekende partij op generlei wijze aan dat, waar, wanneer, door wie, om welke reden en in welke omstandigheden zij bij een terugkeer naar haar land daadwerkelijk zou riskeren te worden geconfronteerd met ernstige problemen omwille van het gegeven dat zij een vrouw is. Haar algemene verwijzing naar de positie van de vrouw in Iran kan hoegenaamd niet volstaan om aan te tonen of aannemelijk te maken dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst daadwerkelijk zou riskeren te worden geviséerd of vervolgd. Verzoekende partij dient zulks *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, manifest in gebreke.

2.2.9. De in het verzoekschrift aangehaalde rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is evenmin dienstig. De geciteerde rechtspraak betreft individuele gevallen en heeft geen bindende precedentswaarde. Het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij dient op individuele wijze te worden beoordeeld, waarbij verzoekende partij haar vrees voor vervolging *in concreto* dient aan te tonen. Evenwel blijft zij hiertoe manifest in gebreke.

2.2.10. Waar verzoekende partij nog de schending aanhaalt van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, dient te worden opgemerkt dat voormeld artikel bepaalt dat het feit dat een asielzoeker reeds werd vervolgd of ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks bedreigd is met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, een duidelijke aanwijzing vormt voor een gegronde vrees voor vervolging/een reëel risico op het lijden van ernstige schade, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. De Raad wijst er evenwel op dat verzoekende partij geenszins aannemelijk maakt dat zij reeds werd vervolgd in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij kan zich dan ook niet dienstig op de schending van voormeld artikel beroepen.

2.2.11. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het relaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.12. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Iran een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.13. Op 9 april 2025 legt verzoekende partij een *quasi* gelijklopende aanvullende nota neer als deze die op dezelfde datum door haar echtgenoot werd neergelegd in het kader van diens verzoek en waarin gewezen wordt op hun politieke activiteiten in België alsook het feit dat een video van hun deelname aan een betoging voor de Iraanse ambassade op 9 maart 2025 verspreid werd op de Instagramkanalen van verschillende populaire Iraanse oppositienetwerken en – media, waardoor de video een groot bereik kende. Als bijlage bij de aanvullende nota worden omtrent de aangehaalde politieke activiteiten dezelfde stukken gevoegd als deze die bij de aanvullende nota van haar echtgenoot werden gevoegd (zie rechtsplegingsdossier, stuk 8). Daarnaast maakt verzoekende partij in haar aanvullende nota nog gewag van een vrees voor vervolging omdat zij vrouw is. Hieromtrent worden door haar twee internationale rapporten aangaande de algemene situatie in Iran voor vrouwen aangebracht (bijlagen 15 en 16 van de aanvullende nota).

Wat betreft de aangehaalde politieke activiteiten in België, wijst de Raad er vooreerst op, in navolging van wat hieromtrent werd opgemerkt in het arrest van haar echtgenoot, dat enkel haar deelname aan een betoging op 9 maart 2025 afdoende gestaafd wordt (zie bijlagen 2, 4, 8, 9 en 11 van de aanvullende nota). Inzake de verschillende foto's van "*demonstraties en activiteiten*" (zie bijlage 1 van de aanvullende nota), dient immers te worden vastgesteld dat ook in de door verzoekende partij neergelegde aanvullende nota nergens geconcretiseerd wordt waarop deze ongedateerde foto's precies betrekking hebben. De bijschriften bij (bepaalde van) deze foto's zijn voorts evenmin gesteld in de taal van de rechtspleging en niet vergezeld van een vertaling. Bij gebreke aan een vertaling naar de taal van de rechtspleging toe, neemt de Raad deze met toepassing van artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 niet in overweging. Derhalve wordt enkel haar deelname aan een betoging voor de Iraanse ambassade op 9 maart 2025 afdoende aangetoond, doch niet haar andere beweerde politieke activiteiten. Voorts wordt ook door verzoekende partij geen enkel begin van bewijs bijgebracht inzake haar beweerde lidmaatschap van de Constitutionele Partij van Iran in België.

Verder duidt de Raad erop dat verzoekende partij reeds sinds augustus 2022 in België verblijft en nooit eerder gewag maakte van politieke activiteiten, waardoor ook haar plotse deelname in maart 2025 aan een betoging voor de Iraanse ambassade in België duidelijk is ingegeven door opportunistische redenen gericht op het verwerven van de vluchtelingenstatus en niet door oprechte overtuigingen.

Voorts geldt ook voor verzoekende partij dat zij niet aannemelijk maakt louter wegens haar deelname aan deze betoging van 9 maart 2025, waarvan beelden werden verspreid op sociale media, bij terugkeer naar Iran te zullen worden vervolgd door de Iraanse autoriteiten. Ook wat haar betreft dient vooreerst te worden vastgesteld dat nergens uit blijkt dat bij de verspreiding van deze beelden op sociale media haar naam vermeld werd, waardoor de loutere verspreiding van deze beelden *an sich* geenszins aan toont dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van haar deelname aan deze betoging. Dient hierbij te worden bemerkt dat ook hier niet alle bijschriften bij de Instagramposts gesteld zijn in de taal van de rechtspleging en niet vergezeld van een vertaling, waardoor deze evenmin in overweging worden genomen door de Raad. Verder dient ook hier verwezen te worden naar de door verwerende partij bijgebrachte informatie, meer bepaald de "*COI Focus*" betreffende "*Iran. Surveillance van de diaspora door de Iraanse autoriteiten*" d.d. 10 mei 2023 (zie administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie, deel 2), waaruit blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig interesse hebben om terugkerende verzoekers om internationale bescherming te vervolgen wegens activiteiten buiten Iran, zij het wegens hun vluchtrelaas, zij het wegens activiteiten op sociale media met betrekking tot kritiek op de Iraanse autoriteiten of met betrekking tot hun geloofsactiviteiten. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren, *quod non in casu*. Uit voormelde COI-Focus blijkt dat naar het thuisland terugkerende Iraniërs doorgaans geen problemen ondervinden, dat illegaal vertrek hooguit resulteert in een boete of een voorwaardelijke gevangenisstraf, dat geen berichtgeving wordt gevonden van afgewezen verzoekers om internationale bescherming uit Europa die na terugkeer problemen ondervonden hebben met de Iraanse autoriteiten en de geraadpleegde experts evenmin melding maken van grote problemen desbetreffend en dat het eerder personen zijn met een verhoogd risicoprofiel die in de belangstelling staan van voormelde autoriteiten. Voorts komt uit voormelde COI-Focus van 10 mei 2023 naar voor dat niettegenstaande Iran één van de belangrijkste actoren van transnationale repressie is en voorts de internetsurveillance sinds de dood van Mahsa Amini in september 2022 en de daarop volgende straatprotesten naar alle waarschijnlijkheid is opgevoerd, de capaciteit van de Iraanse autoriteiten om de sociale media van haar burgers in het buitenland te monitoren niet onbeperkt is, dat hoofdzakelijk activisten in ballingschap, doch niet alle, worden gemonitord, dat het regime prioriteiten stelt op basis van haar belangen en dat deze kunnen wijzigen. Volgens de geraadpleegde cybersecurityexpert liggen de prioriteiten thans bij journalisten en activisten van etnische minderheden en ook milieuactivisten. Overigens betreft het de invloed die een persoon heeft die bepaalt of deze een prioriteit vormt voor het regime, waarbij bijvoorbeeld het hebben van 10.000 volgens niet belangrijk wordt geacht, en is de hoeveelheid kritiek die een persoon uit op het regime geen grote factor in het vergroten van het risico dat een cyberdissident in ballingschap gemonitord wordt (p. 21). Tevens blijkt uit de informatie dat de Iraanse autoriteiten bij het monitoren minder geïnteresseerd zijn in platformen als blogs en Facebook, omdat deze platformen minder gebruikt worden. De geraadpleegde bron acht het "*zeer, zeer, zeer onwaarschijnlijk*" dat een Facebookprofiel buiten Iran met 500 vrienden dat het regime bekritiseert, gemonitord zou worden door de Iraanse autoriteiten (p. 21-22). Wat betreft de deelname aan protesten in het buitenland, blijkt eveneens dat de Iraanse autoriteiten vooral hun aandacht richten op personen met een bepaald profiel (p. 36). Uit het geheel van voorliggende informatie komt dan ook duidelijk naar voren dat het personen zijn met een welbepaald profiel en een zekere invloed die bij een terugkeer naar Iran een groter risico lopen op problemen. Dat ook personen met een laag politiek profiel, die niet eerder onder de aandacht van de Iraanse autoriteiten zijn gekomen, ernstige problemen riskeren bij een terugkeer naar Iran, kan uit deze informatie niet worden afgeleid. Evenmin blijkt zulks uit de door verzoekende partij bijgebrachte informatie. Uit haar loutere deelname aan deze betoging voor de Iraanse ambassade in België op 9 maart 2025 en het gegeven

dat hiervan een video verspreid werd op Instagram door verschillende Iraanse oppositienetwerken -media – waarbij nergens uit blijkt dat haar naam hierbij werd vermeld noch dat haar rol die van gewone deelnemer oversteeg – kan in haar hoofde dan ook geen nood aan internationale bescherming worden afgeleid.

Daarnaast verwijst verzoekende partij in haar aanvullende nota nog naar de algemene situatie in Iran voor vrouwen en voegt zij desbetreffend twee internationale rapporten als bijlage bij haar aanvullende nota (bijlagen 15 en 16). Verzoekende partij werpt op dat zij “een duidelijke afwijkende politieke mening, overtuiging en opvatting” heeft, dat “zij zich eveneens verzet tegen de religieus-islamitische voorschriften en regels, onder meer met betrekking tot kledijvoorschriften van vrouwen, waarbij zij zich verzet tegen het dragen van een hoofddoek en nog meer van een hijab”. In navolging van hetgeen *supra* reeds werd opgemerkt inzake haar verwijzing naar de algemene situatie voor vrouwen in Iran, en tevens rekening houdend met het duidelijk opportunistische karakter van haar politieke activiteiten in België, oordeelt de Raad dat verzoekende partij nog steeds in gebreke blijft *in concreto* aannemelijk te maken dat zij bij een terugkeer naar Iran zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Iran vigerende wetten, regels en gebruiken en aldaar niet zou kunnen aarden en haar leven opnemen en uitbouwen. Uit niets blijkt dat het voor haar onoverkomelijk zou zijn om zich bij een terugkeer naar Iran in het openbaar (opnieuw) te conformeren aan de aldaar heersende (kleding)voorschriften voor vrouwen. Daarenboven dient te worden herhaald dat het loutere gegeven dat zij zich in Iran (buitenshuis) dient te conformeren aan de dominante cultuur en bijvoorbeeld een hoofddoek zou moeten dragen op zich geen ‘vervolgning’ in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en geen ‘ernstige schade’ in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet uitmaakt. Bepaalde aanpassingen, zoals zich deels anders kleden, om zich in het openbaar aan bepaalde culturele standaarden of normen aan te passen, vormen op zich geen inbreuk op haar fundamentele grondrechten en vrijheden. Dergelijke aanpassingen kunnen dan ook niet als onoverkomelijk worden beschouwd. Ook anderszins concretiseert zij nog steeds niet op welke wijze en in welke omstandigheden zij bij een terugkeer naar haar land daadwerkelijk zou riskeren te worden geconfronteerd met ernstige problemen omwille van het gegeven dat zij een vrouw is.

2.2.14. Wat betreft nog de ter terechtzitting neergelegde informatie inzake de algemene (mensenrechten)situatie in Iran, in het bijzonder deze voor vrouwen, minderheden en kinderen, herhaalt de Raad dat een dergelijke loutere verwijzing naar de algemene toestand in haar land van herkomst niet volstaat om aan te tonen dat verzoekende partij aldaar werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partij blijft desbetreffend geheel in gebreke.

2.2.15. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 5 en 6), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 5 september 2023 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Farsi. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.16. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van verwerende partij door de Raad geen beoordelingsfout kan worden ontwaard.

2.2.17. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen mei tweeduizend vijftientig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT